SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 7, П'ЯТНИЦЯ, 18 ЛЮТОГО 2011 РОКУ | 1893 | Vol. 118, No. 7, FRIDAY, FEBRUARY 18, 2011 | $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Україна пізнала і полюбила стиль Любомира Гузара

10 лютого на прес-конференції у Києві Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Любомир (Гузар) повідомив про те, що цього дня Папа Бенедикт XVI прийняв його зречення з уряду. Відповідне прохання до Святішого Отця Глава УГКЦ подав, коли йому виповнилося 75 років.

„Сьогодні, коли я вже не маю достатньо сил, хочу передати уряд своєму наступникові, який ефективно продовжуватиме цю працю. Бо це не моя праця і я не є ключем. Ключем є Церква, а мета нашої праці – служіння Церкві, і ми стараємося це виконувати доти, доки можемо це робити ефективно", – пояснив своє рішення Владика Любомир.

Після відходу від керівництва УГКЦ він не має наміру цілковито покидати життя Церкви і суспільства. „Я робитиму те, що ще можна робити. Буду молитися за Церкву, переосмислювати минуле, стежити за тим, щоб нічого з минулого нашої Церкви не затратилося. Хотів би проводити зустрічі з молоддю, а також з різними професійними групами", – сказав Патріярх. Уже цього місяця він зустрічатиметься зі студентами Києво-Могилянської академії, а також розпочинає працю над другою авдіотрилогією під назвою „Суспільство", до якої увійдуть авдіокниги „Суспільство і влада", „Суспільство і бізнес" та „Суспільство і закон".

„Згідно з канонічним правом, до обрання нового Глави УГКЦ Адміністратором Церкви буде Архиєпископ Львівський Владика Ігор (Возьняк). У межах двох найближчих місяців відбудеться Синод, який обере нового Главу Церкви. За Блаженнішим Любомиром збережуться усі титули та почесті, належні його санові", – повідомив Секретар Синоду Єпископів, Куріяльний Єпископ УГКЦ Богдан (Дзюрах).

Владика Любомир очолив УГКЦ 10 років тому, після смерти свого попередника на престолі Мирослава-Івана (Любачівського). Він став першим Предстоятелем Церкви, обраним спеціяльним Синодом Єпископів після виходу Церкви з підпілля та здобуття Україною державної незалежности.

У час правління Церквою Блаженнішим Любомиром престол Глави УГКЦ був повернений зі Свято-Юрської гори у Львові до столиці України. У Києві в даний час підходить до завершення будівництво Патріяршого собору Воскресіння Христового та Патріяршого центру УГКЦ.

На сьогодні УГКЦ об'єднує понад 5.5 млн. вірних на території України; крім того, греко-католиками визнають себе біля 1.5 млн. осіб у країнах Европи, Північної і Південної Америки та Австралії.

Верховне Архиєпископство в Україні об'єднує 12 єпархій та екзархатів. За статистичними даними Державного департаменту у справах релігій в Україні, станом на 1 січня 2010 року УГКЦ налічувала 3,597 зареєстрованих громад, 2,347 священиків, 1,248 ченців і черниць, 3,581 храм, 1,138 недільних шкіл, 105 монастирів, 27 періодичних видань, 15 навчальних закладів з 1,273 слухачами, основним з яких є Український Католицький Університет. До Синоду Єпископів УГКЦ входять 50 єрархів Церкви з України та з-за кордону.

Нижче вміщуємо короткий огляд діяльности Патріярха Любомира за останнє десятиріччя. (Передрук з УНІАН, 10 лютого).

о. Борис Ґудзяк,
ректор Українського Католицького Університету, Львів

Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир (Гузар) по десятиліттю свого патріяршества вирішив залишити престол Глави УГКЦ.

Годі й перелічити всі глибокі, вражаючі моменти, сподівання, звершення, можливо, і розчарування, які були в цьому десятилітті. Так, Блаженнішому Любомирові довелося, разом зі своєю паствою, пережити багато розчарувань.

Патріяршество Владики Любомира почалося дуже святково – буквально через місяць (21 лютого) після обрання його Синодом Главою УГКЦ Папа Іван Павло II номінував його кардиналом. Ці урочистості були оточені авроюя підготуваня до паломництва в Україну Івана Павла II, про яке було оголошено ще восени 2000 року. І перші місяці первоєраршого служіння кардинала Л. Гузара були дуже пов'язані з підготуванням до цієї візити, з самою візитою, а потім і з плодами цієї унікальної події, яка зібрала найбільше число українців на одному місці за всю історію України і своєю чистотою і піднесеністю багатьом показала місце України на карті світу.

Блаженніший Любомир під час мільйонного зібрання вірних у Львові 27 червня, коли були беатифіковані нові мученики, на початку Папської Літургії, перед Богом, перед Вселенським Архиєреєм проголосив слово-вибачення за всі гріхи Української Греко-Католицької Церкви, які могли бути в історії. Щоб таким чином нове тисячоліття, яке починалося, розпочати з цих двох жестів: покаяння, прохання прощення, з одного боку, з другого – євхаристії, тобто вдячности за різні ласки від Бога.

Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир (Гузар). Фото: Ілля М. Лабунька

Під час прес-конференції Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Любомира (Гузара) 10 лютого в Києві. Фото: Ілля М. Лабунька

Та візита відбувалася в непростий час. Згадаймо, що наприкінці 2000 року було вбито Георгія Ґонґадзе. Навесні 2001 року спалахнули бурхливі протести проти методів управління адміністрації Президента Леоніда Кучми. Тому провести ту візиту було досить непросто, тим більше, що проти неї категорично виступав Московський патріярхат.

У Києві після цієї візити настоятелі Києво-Печерської Лаври пересвячували землю, де сту-

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна будуватиме новий ракетний комплекс

ХАРКІВ. – На засіданні Реґіонального комітету з економічних реформ 15 лютого Президент Віктор Янукович заявив, що аерокосмічна сфера потребує реформування. „Нам треба зробити власний сучасний, найсучасніший ракетний комплекс „Сапсан", і ми його зробимо", – заявив він. В Україні діє система „Іскандер", але, на думку фахівців, вона вже застаріла.В. Янукович відвідав в Харкові акційне підприємство „Хартрон", яке є мозковим центром ракетобудівної галузі в Україні. Державне космічне аґентство оцінило в 3.5 млрд. грн. здійснення проєкту з будівництва багатофункційного оперативно-тактичного ракетного комплексу „Сапсан" для Міністерства оборони. *(Радіо „Свобода")*

Закінчилася місія Міжнародного валютного фонду

КИЇВ. – 15 лютого закінчила роботу місія Міжнародного валютного фонду, яка перевірила виконання програми в рамках угоди „Stand by". На думку керівника місії Таноса Арвантіса, впроваджувана за підтримки угоди „Stand by" економічна програма влади загалом рухається в правильному напрямку, а представники влади ще раз підтвердили, що ставлять собі за мету досягнення міцного економічного зростання у середньотерміновому періоді. Показники розвитку економіки України у 2010 році були кращими за очікувані. З метою заохочення економічної активности та покращення життєвого рівня потрібно підтримувати нинішній темп впровадження економічних реформ поряд з зусиллями, спрямованими на оптимізацію нормативно-правової бази та покращенням все ще складних умов ведення підприємництва. *(„Укрінформ")*

В. Янукович розмовлятиме з Україною

КИЇВ. – 25 лютого, в день річниці інавґурації, Президент України Віктор Янукович візьме участь у телепроєкті „Розмова з країною", який ропочато 15 лютого. „Укртелеком" організував контакт-центр, який приймає запитання і думки громадян. Дзвінки до контакт-центру безкоштовні. Надіслати свої запитання можна також через Інтернет. Їх приймають за допомоги власних Інтернет-ресурсів партнери телепроєкту – інформаґентства УНІАН та „Інтерфакс-Україна". Усі запитання щодня передаються Президентові. Вони будуть проаналізовані, щодо кожного запитання буде надано відповідь. Співорганізаторами телепроєкту виступили телеканали „Інтер", „1+1", ICTV, „Україна", Національна телерадіокомпанія і „5-канал". Будуть організовані включення з реґіонів до кіностудії ім. Олександра Довженка, де В. Янукович перебуватиме 25 лютого. *(УНІАН)*

В Україні більшає безробітних

КИЇВ. – В Україні кількість офіційно зареєстрованих безробітних у січні збільшилася на 7.5 відс., або на 40.7 тис. осіб, – до 585.6 тис. За даними Державного комітету статистики, рівень зареєстрованого безробіття загалом по Україні на 1 лютого становив 2.1 відс. від загальної кількости населення працездатного віку. Кількість безробітних, які на 1 лютого отримували допомогу з безробіття, становила 447.9 тис. осіб, що на 8.9 відс., або на 36.6 тис. осіб, більше, порівняно з даними на 1 січня. Середня сума допомоги з безробіття на 1 лютого становила 814 грн. *(УНІАН)*

Мусульманам дозволили будувати головну мечеть

СИМФЕРОПІЛЬ. – Міська рада 15 лютого дозволила Духовному управлінню мусульман Криму будувати головну мечеть реґіону на тому місці, де вони хотіли - на вулиці Ялтинській з відведенням площі 2.7 гектара. Це рішення підтримали 71 із 72 зареєстрованих депутатів міської ради. Духовне управління мусульман Криму спочатку плянувало збудувати головний храм кримських мусульман у симферопільському парку „Салгирка", але пізніше погодилося на альтернативну пропозицію звести мечеть в районі об'їзної дороги. *(УНІАН)*

В. Янукович – не проти виїзду Ю. Тимошенко за кордон

ХАРКІВ. – Президент України Віктор Янукович заявив, що він не проти виїзду провідника партії „Батьківщина" Юлії Тимошенко за кордон. Про це він сказав 15 лютого в Харкові. „Мав розмову з керівниками европейських структур, які висловили бажання бачити Ю. Тимошенко у Брюселі. Я думаю, що така процедура має бути, бо обмеження, якщо людина бажає їхати, неможливе, але Кримінально-процесуальний кодекс має бути додержаний", – сказав він. Президент підкреслив, що питання вини має доводитися виключно в суді. „До того, поки на ці питання нема відповіді, людина повинна бути вільна", – додав В. Янукович. Він висловив незадоволення діями правоохоронних органів, які обмежили свободу пересування Ю. Тимошенко. *(УНІАН)*

Зросло число готових до протесту

КИЇВ. – Соціологічні опитування свідчать про радикалізацію українського суспільства: кількість людей, готових до незаконних форм протесту для захисту своїх прав, постійно зростає. У разі значного погіршення життя понад 60 відс. українців готові взяти участь в різних акціях протесту. У грудні 2008 року цей показник складав лише 44 відс. Про це свідчить опитування, проведене соціологічною службою Центру Разумкова. Голова Ради директорів Центру Микола Мартиненко, підводячи підсумки першого року нової влади, відзначив 15 лютого погіршення життя, відсутність діялогу влади з опозицією і суспільством, що призвело до радикалізації настроїв людей. Опитування, проведене 27 січня-2 лютого, показало, що 53 відс. людей вказують на те, що впав рівень добробуту їх сімей, три чверті опитаних упевнені, що боротьба з корупцією ведеться вибірково або не ведеться взагалі. *(Інститут масової інформації)*

В Берліні показали фільм про Чорнобиль

БЕРЛІН. – 14 лютого на 61-му Берлінському міжнародному кінофестивалі „Берлінале" відбувся показ фільму Олександра Міндадзе „В суботу" (Україна-Росія-Німеччина), який бере участь в основному конкурсі фестивалю. „Мене цікавило, чому люди, які знали про катастрофу в Чорнобилі, не залишали місто, – зазначив режисер фільму О. Міндадзе. – Вони не усвідомлювали ступеню небезпеки, яка панувала довкола". Прем'єра і прокат фільму в Україні і Росії заплянований на весну цього року. Берлінський кінофестиваль почався 10 лютого і триватиме до 20 лютого До основного конкурсу увійшло понад 20 фільмів. *(„Кореспондент")*

Кабінет міністрів передав „Софію Київську"

КИЇВ. – Кабінет міністрів 14 лютого вирішив передати комплекс історичних споруд „Софія Київська", який є частиною Національного історико-архітектурного заповідника „Києво-Печерська Лавра", до сфери управління Міністерства культури і туризму. Водночас Міністерству фінансів доручено передати відповідні бюджетні призначення на утримання і розвиток „Софії Київської". Прем'єр-міністер України Микола Азаров раніше висловився за те, щоб музеї і заповідники перебували в сфері управління профільного міністерства, яке повинно забезпечити їхнє збереження і розвиток. До цього часу один з найвизначніших пам'ятників доби Київської Русі, який включено до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, перебував у сфері управління Міністерства реґіональної політики, будівництва і житлово-комунального господарства. *(УНІАН)*

У Севастополі відкрили Музей радянського дитинства

СЕВАСТОПІЛЬ. – „Музей радянського дитинства" відкрито 15 лютого в місцевому дитячому парку відпочинку. Тут усе нагадує про минулі 1970-1980 роки: радянські ігрові автомати, старі маґнітофони, радіоприймачі та програвачі вінілових платівок, муляж автомата АК-47, піонерська, комсомольська та комуністична партійна атрибутика. Замість шпалер наклеєна газета „Правда" з розлогими звітами про засідання комуністичної верхівки. Західня преса та західні інституції занепокоєні згортанням демократичних процесів в Україні та відзначають, що країна повертається в радянське минуле. Про це заявив Надзвичайний та Повноважний Посол України Юрій Щербак. (*УНІАН*)

Євгена Корнійчука випустили з в'язниці

КИЇВ. – Колишньому заступникові міністра юстиції Євгенові Корнійчуку 15 лютого змінили запобіжний захід на підписку про невиїзд. Таке рішення ухвалив слідчий прокуратури у зв'язку з тим, що сторона Є. Корнійчука завершила ознайомлення з матеріялами справи проти колишнього чиновника. Як відомо, 22 грудня 2010 року Генеральна прокуратура порушила кримінальну справу проти Є. Корнійчука за підозрою в перевищенні службових повноважень, а сам він був поміщений у слідчий ізолятор. 30 грудня 2010 року Печерський районний суд Києва заарештував його до 23 лютого. Пізніше апеляційний суд підтвердив це рішення. *(„Українська правда")*

Футбольний конфлікт ще не закінчився

КИЇВ. – Попри заяви Міжнародної федерації футболу (ФІФА) про поліпшення ситуації навколо Федерації футболу України (ФФУ), сама федерація заявляє, що скандал навколо її голови Григорія Суркіса остаточно не вичерпаний. Про це йдеться в повідомленні ФФУ, розміщеному 9 лютого на її офіційному сайті. ФІФА та УЕФА дали Україні два тижні, щоб остаточно вреґулювати всі непорозуміння. ФФУ дала своїм членам строк до 16 лютого, щоб надіслати належним чином оформлені документи. Одночасно ФІФА заявила, що виключення України з світового футболу покищо зняте з порядку денного, але вивчення підготування до Чемпіонату Европи з футболу 2012 року триватиме, щоб переконатися, що політики припинили втручання у справи національної федерації. Скандал виник навколо спроб кількох членів ФФУ скликати позачерговий конґрес та відправити на ньому у відставку голову ФФУ Григорія Суркіса. *(Бі-Бі-Сі)*

УЕФА встановив ціни квитків на Евро-2012

КИЇВ. – 15 лютого Союз европейських футбольних асоціяцій встановив ціни на квитки чемпіонату Европи з футболу 2012 року в межах 300 до 6,000 грн. Квитки на відкриття будуть коштувати 450, 1,400 і 2,500 грн, на змагання групової стадії турніру – 300, 700 і 1.200 грн., на чвертьфінали – 400, 800 і 1, 500 грн., півфінали – 450, 1,500 і 2,700 гривень, на фінал – 500, 3,300 і 6,000 грн. У цю ціну не входить додаткова адміністративна надбавка за оформлення й доставку. Квитки для широкої авдиторії можна буде купити виключно на сайті „UEFA.com" 1-31 березня цього року. Під час формування цін була врахована купівельна спроможність жителів України, тому найдешевші квитки коштуватимуть в два рази менше, ніж квитки на чемпіонат Европи з футболу, що відбувся в 2008 році у Швайцарії й Австрії. *(Радіо „Свобода")*

Повінчалися в ополонці

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – У День закоханих (День св. Валентина) пара з Дніпропетровська влаштувала весілля в ополонці в 10-градусний мороз. Щоправда, вінчання відбулося без священика – його ролю виконував морський цар Нептун. У такий спосіб вирішили поєднатися прихильники зимового купання. В Івано-Франківську молоді люди просто неба утворили живий ланцюг і цілувалися одне з одним. У Запоріжжі закоханий освідчився дівчині, перебуваючи за її вікном на рівні сьомого поверху. *(„Українська правда")*

СКУ підтримує заяву Европарляменту

ТОРОНТО. – 11 лютого президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій надіслав листа президентові Европейського Парляменту Єжи Бузекові у зв’язку з його заявою про кримінальне звинувачення опозиційних політиків в Україні, що була подана на сайті інформаційного аґенства УНІАН.

У цьому листі СКУ відзначив, що підтримує зроблену 3 лютого у Брюселі заяву президента Европейського Парляменту про те, що сучасна тенденція щодо кримінального звинувачення опозиційних політиків в Україні ставить питання про незалежність судової системи та прозорість верховенства права в Україні.

„В інтересах реґіональної стабільности СКУ заохочує Европейський Парлямент продовжувати моніторинґ рівня демократії в Україні,” – заявив президент СКУ Є. Чолій.

Світовий Конґрес Українців

Ю. Луценка залишили за ґратами

КИЇВ. – Печерський районний суд Києва 16 лютого продовжив термін тримання колишнього міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка під вартою. Його вивезли після закінчення судового засідання у спецавтомобілі в супроводі вояків спецпідрозділу „Беркут“.

Водночас суд заборонив представникам засобів масової інформації бути присутніми у залі засідань під час оголошення рішення.

У свою чергу, після завершення судового засідання слідчий Генеральної прокуратури Сергій Войченко на питання журналістів, яке рішення прийняв суд, з посмішкою відповів: „Законне“.

На судовому засіданні був відсутній адвокат Ю. Луценка Ігор Фомін.

У телефонній розмові з кореспондентом УНІАН він зазначив, що лише за 10-15 хвилин дізнався від представників Генпрокуратури про те, що того дня о 12-ій год. має розпочатися судове засідання. „Я фізично не встиг би на нього“, – сказав адвокат. *(УНІАН)*

Пам’яті Юрія Євгена Ференцевича

Св. п. Юрій-Євген Ференцевич

Працівники Українського Народного Союзу і редакцій видань „Свобода“ і „Український тижневик“ висловлюють глибоке і щире співчуття редакторові „Свободи“ Христині Ференцевич з приводу непоправної втрати – смерти її чоловіка Юрія Євгена Ференцевича, що сталася 14 лютого в Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі.

Св. п. Ю. Ференцевич був провідним діячем Пласту, інших громадських організацій, зокрема очолював Братство охорони могил дивізійників „Броди-Лев“, був організатором допомоги колишнім воякам Дивізії „Галичина“ та їхнім родинам.

У роки Другої світової війни Ю. Ференцевич був добровольцем Дивізії „Галичина“ і учасником історичного бою під Бродами. У Пласті Ю. Ференцевич був співзасновником в Мюнхені куреня „Ватага Бурлак“, головою Конференції українських пластових організацій, Головної пластової булави і Крайової пластової старшини в Америці, виконував інші відповідальні функції.

Щиро співчуваємо дітям св. п. Ю. Ференцевича – Ярині і Тарасові з родинами, а також його братові Романові Ференцевичеві, численним родичам.

Ми збережемо світлу пам’ять Ю. Ференцевича на довгі роки.

Україна пізнала...

(Закінчення зі стор. 1)

пала нога Івана Павла II...

І ці прикрі події показують, як першоієрарх УГКЦ справді любить мир. Любомирство – це знамено його патріяршества. Це не лише абстрактна любов і мрія про мир – це непросте чекання, глибока витримка, що дає змогу Патріярхові майже в унікальний спосіб відрізняти плідне зерно від полови, принципово важливі речі від суєти.

У 2002 році Блаженніший очолював інавгурацію Українського Католицького Університету і став його великим канцлером. Цією символічною посадою він є ґарантом місії цього першого католицького університету на теренах колишнього Радянського Союзу.

Наступні роки позначені поглядом на Київ. Це погляд не просто географічний, це – прозріння крізь нашу християнську історію на українській землі, яка променіла з Київських гір. У 2003 році інтенсифікується підготування до переїзду, до повернення Глави Церкви до давньої столиці нашого християнства.

Згодом політична ситуація в Україні вкотре загострилася, і в час фальсифікованих виборів, в час Помаранчевої революції голос Блаженнішого Любомира залишався рівним, без екзальтації. І не один з його текстів у ті доленосні дні став словом, під яким підписувалися глави інших Церков, закликаючи український народ до консолідації і мирного розв’язання Помаранчевої революції.

У цей час Україна та світ мали нагоду послухати й побачити, як архипастиреві від Бога дано знаходити слова, які підкреслюють принципи й моральні засади, без упадання в пафосний моралізм, слова, що поєднують, а не розділяють.

Блаженніший – єдиний архиєрей, якому вдалося протягом усього періоду його правління Церквою дуже чітко висловлювати церковний принцип щодо політики: церква покликана просвітлювати вірних і суспільство щодо моральних засад, але вона не повинна нав’язувати своїй пастві кандидатів чи поодинокі партії.

Жоден першоєрарх у такій послідовності не висловлювався і не діяв протягом цього десятиліття, як Владика Любомир. У цих напружених моментах його слово мало особливий авторитет, тому що Україна вже пізнавала й полюбила стиль Л. Гузара. Це стиль доброти, яка випливає з внутрішньої якости, у якій цілісно поєднуються глибина і легкість.

Україна, яка схильна до смутку, дуже потребувала церковного провідника, який би вмів її потішити.

2005 рік – центральний для патріяршества Блаженнішого не лише хронологічно, а й ще тому, що в тому ж році на свято Преображення Господнього він офіційно переїхав до Києва, перевозячи сюди головний престол УГКЦ.

Я мав щасливу нагоду бути з Блаженнішим по дорозі з Галичини, а точніше – з Унівського монастиря, де встановлював тоді польський міністер закордонних справ Адам Ротфельд пам’ятну дошку братам Андреєві і Климентієві Шептицьким – за те, що Студити в цьому монастирі спасли його дитиною, як еврея… Ось коли ми їхали, я мав нагоду зрозуміти, наскільки відсутність зору ставала реальним хрестом для Блаженнішого. На одній бензиновій станції я запитав його: „Як, властиво, є з Вашим зором?“. Він відповів: „От на асфальті бачу, що є біла лінія, бачу, що є різниця між чорним і білим, а ось вашого обличчя не бачу“.

Відтоді його зір і здоров’я тільки погіршувалися. Якщо подумати, що в такому важкому стані Блаженніший приймав такий великий виклик, як переїзд до Києва, і ще п’ять років спокійно, без нарікань, завше випромінюючи енерґію любови і розуміння, провадив свою паству, можна оцінити його внутрішню цілісність і спосібність безпристрасно йти за Господнім покликанням.

В’їзд до Києва був дуже делікатним моментом, бо в провокативний спосіб організувалися „протестні акції“, які супроводжувалися глумливими гаслами, блюзнірським скандуванням, навіть під час самої Літургії в цей прекрасний серпневий день. Саме тоді легкість і гумор Блаженнішого виявилися як своєрідний символ його святости. Сьогодні давно зникла пам’ять про ці прикрі моменти, і Греко-Католицька Церква служить своїм вірним у столиці й у всіх областях України.

Пам’ятаю, як переконано академік Іван Дзюба, патріярх українського інтелектуального життя, прокоментував мені важливість переїзду Глави УГКЦ до Києва: „Те, як Любомир Гузар переїхав до Києва, є черговим доказом того, що він наймудріша постать в Україні“.

Велику працю провів Блаженніший, консолідуючи Синод УГКЦ. Церква має ґльобальний статус, різноманітні єпархії і екзархати (у Бразилії, Арґентині, Австралії, дев’ять у Північній Америці, два в Західній Европі, разом з душпастирськими осідками в різних країнах Азії і навіть в Африці). Своїми візитами на різних континентах Блаженніший об’єднував Церкву й з кращого боку представляв Україну.

Останніми роками, в час світової економічної кризи й нових політичних викликів в Україні, голос Владики Любомира постійно звучав у тонко висловлених, врівноважених, але все-таки проникливих посланнях на всі найболючіші соціяльні теми. У цьому він виявився плідним послідовником Митрополита Андрея Шептицького, спадщину якого він докладно вивчав у своїй докторській праці 40 років тому.

Митрополит Андрей передовсім обрав пастирські послання як жанр висловлення в доступний спосіб часом непростих богословських тез й принципів.

Уже з 2009 року Патріярх Любомир публічно оголосив підготування всієї Церкви до моменту його відходу від верховного управління, висловлюючи своє бажання передати „теплою рукою“ патріярший жезл. Мабуть, на рівні єпископату такі розмови почалися ще раніше, проте для багатьох цей акорд наприкінці десятилітнього періоду вносить певний дисонанс, мовляв, як може в такий критичний час винятковий капітан відходити від керма ковчега. Цей акорд звучить дуже правдиво й автентично.

Рішення Патріярха в спокійний спосіб передати відповідальність, яку нести йому фізично просто важко, а часом і неможливо, є виявом здорового, тверезого реалізму, який будується на найосновнішому принципі його життя. Владика Любомир керував Церквою і жив Церквою, і сьогодні передає цей провід з великою вірою до Бога, до Церкви, до людей і до свого наступника.

Л. Гузар як правдивий монах давно позбувся загальнолюдських прив’язань до матеріяльного, до слави, і тому добровільно передає свою владу. Цим він дав усім нам чіткий приклад, які мають схильність посягати на владу чи нагромаджувати її.

Це приклад не лише для перших осіб у державі, політиків, маєтних людей і успішних підприємців, а й взірець для кожного, бо кожен з нас має своє маленьке царство й спокусу в ньому царювати, панувати над іншими. Кожного з нас спокушають ілюзії щодо нашої сили.

Від свідомого й шляхетного відходу Патріярха від влади його авторитет тільки зростає. Тому останній акорд десятилітнього патріяршества може бути в Божих очах не лише прелюдією нової мелодії нового першоєрарха, тобто це не буде просто повторення вже відіграних нот Владики Любомира.

Патріярх, який у будь-який момент міг знайти неочікуваний і творчий поворот слова, крок чи поставу, яка відкривала двері в стіні, вікно з темряви до світла, мабуть, ще не раз нас дивуватиме й надихатиме.

АМЕРИКА І СВІТ

США значно зменшать видатки

ВАШІНҐТОН. – У своєму радіозверненні до громадян країни 13 лютого Президент Барак Обама сказав, що метою нового проєкту бюджету, обсяг якого складатиме 3.5 трлн. дол., є значне зменшення видатків уряду, які дотепер перевищували надходження до державної скабниці. Зокрема Президент підкреслив: „Я пропоную бюджет, який дозволяє нам лише ті витрати, що відповідають нашій кишені, і разом з тим ми будемо інвестувати у наше майбутнє... Мій бюджет заморожує щорічні внутрішні видатки на наступні п'ять років, навіть на ті програми, що близькі моєму серцю. Це має зменшити дефіцит платіжного балянсу на понад 400 млрд. дол. упродовж наступних 10 років". Цей проєкт державного бюджету на наступний фінансовий рік, який почнеться 1 жовтня, Б. Обама представив Конґресові 14 лютого. *(Радіо „Свобода")*

Б. Обама закликав підприємців до співпраці в ім'я Америки

ВАШІНҐТОН. – 14 лютого Президент Барак Обама виступив з промовою перед провідними підприємцями країни, в якій нагадав керівникам корпорацій про спільну відповідальність за економіку, зокрема за створення місць праці, і запевнив, що допоможе американським компаніям залишатися конкурентноздатними. За підрахунками економічних експертів, корпорації країни на даний час нагромадили на резервних рахунках майже 2 трлн. дол. готівки і не поспішають вливати ці гроші у дальший розвиток підприємств. *(„Голос Америки")*

Рівень безробіття впав до 9 відс.

ВАШІНҐТОН. – За даними Департаменту праці, рівень безробіття у США впав до найнижчого за майже два роки рівня і тепер складає 9 відс. Однак, у січні ринок праці збільшився тільки на 36 тис. робочих місяць, хоч попередня прогноза обіцяла 150 тис. місць. Значною мірою на ринок праці вплинули снігові бурі, які буквально паралізували життя у багатьох штатах країни. Коментуючи ці повідомлення, голова Федеральної резерви Бен Бернанке сказав, що навіть при очевидному загальному зростанні економіки треба буде декілька років, поки рівень безробіття впаде до 5 відс., і це вже буде свідчити про здорову економіку. Хоч минулого року було створено майже 1 млн. нових робочих місць, 14 млн. американців все ще залишаються без праці. *(„Голос Америки")*

США готові допомогти Єгиптові

ВАШІНҐТОН. – 11 лютого, невдовзі після того, як Президент Єгипту Госні Мубарак оголосив, що відходить від керма своєї держави, Президент Барак Обама у зверненні саме з цього приводу підкреслив, що Г. Мубарак зважив на прагнення свого народу і на думку світової громадськости. При цьому Б. Обама підкреслив, що єгиптські військові, які розпустили парлямент і призупинили дію Конституції, повинні забезпечити мирне передання влади та прокласти шлях до чесних і прозорих виборів. а США, зі свого боку, залишатимуться другом і партнером Єгипту та готові надати будь-яку допомогу, необхідну для демократичних перетворень. Американський провідник віддав належне молоді Єгипту за її значну ролю у тепершньому демократичн ому процесі. *(„Голос Америки")*

Революція – нагода для злодіїв

КАЇР. – Масовими протестами єгиптян негайно скористалися мародери, викравши з славнозвісного Єгипетського музею понад 10 безцінних пам'яток стародавньої культури. Серед них – мала статуетка богині, яка тримає в руках короля Тута, та фраґменти позолоченої дерев'яної статуї Тутанхамона, який тримає гарпун. Крім того, грабіжники знищили дві мумії. *(„Голос Америки")*

Єгипетська революція непокоїть китайську владу

ПЕКІН. – Міністерство закордонних справ Китаю, закликаючи єгипетську владу до відновлення стабільности, не згадало при цьому відходу Президента Госні Мубарака від влади, а також і способу, яким його народ змусив зробити це. Світові засоби масової інформації зазначають, що єгипетська революція на мала широкого висвітлення у китайській пресі. У зв'язку з цим чимало аналітиків на Заході припускають, що така обережна реакція Китаю на єгипетську революцію віддзеркалює побоювання китайської влади щодо надійности режиму внутрішньої контролі у її країні. *(„Голос Америки")*

Китай – вже друга найбільша економіка світу

ТОКІО. – Міністерство економіки Японії повідомило, що внутрішній валовий продукт країни минулого року зріс трохи менше, ніж на 4 відс. Це набагато менше, ніж зростання в Китаї. Японія, яка понад 40 років вважалася другою найбільшою економікою світу, в останній час стала надто залежною від експорту до Китаю. За даними на кінець 2010 року, японська економіка оцінюється в 5.4 трлн. дол., економіка Китаю за той самий період – 5.8 трлн. дол. Експерти передбачають, що коли зростання в Китаї триватиме такими темпами й далі, Китай вже через 10 років замінить Америку на першому місці в світі. *(Бі-Бі-Сі)*

У Теграні хочуть унеможливити масові протести

ТЕГРАН. – Влада Ірану 11 лютого значно посилила поліційну варту на вулицях столиці і заблокувала житлові мешкання провідників опозиції, котрі закликали громадян солідарно підтримати масові протести в арабських країнах. Іранські органи безпеки застерегли прихильників реформ у країні, що коли вони виведуть народ на вулиці, це означатиме змову з метою порушити стабільність іранської влади. Незважаючи на погрози, 14 лютого в Теграні відбулося багатотисячне віче на підтримку масових протестів в Єгипті і Тунісі. Поліція застосувала сльозогінний газ, відтак і зброю. Вже є перші жертви. Заарештовано понад 200 осіб. *(„Голос Америки")*

Зрезиґнував уряд Палестинської автономії

РАМАЛЛА, Ізраїль. – У понеділок, 14 лютого, подав у відставку весь склад уряду Палестинської автономії. У цей спосіб палестинський Президент Махмуд Аббас відреаґував на відхід від влади єгипетського провідника Госні Мубарака і на заклики до політичних реформ в інших арабських країнах. М. Аббас повідомив свою спільноту, що протягом літа цього року відбудуться президентські і законодавчі вибори на Західньому березі та в смузі Ґази. Тим часом екстремістське угруповання „Гамас", яке контролює смугу Ґази, відкинуло пляни Президента М. Аббаса, оскільки воно не визнає його влади. *(„Голос Америки")*

Арізона судиться з Вашінґтоном

ФІНІКС, Арізона. – Влада цього штату подала в суд на федеральний уряд, звинувачуючи його у нездатності забезпечити належну охорону кордону штату з Мехіко. Позивачами виступають губернатор Арізони Джен Брюер і Генеральний прокурор Том Горн. Їхньою метою є скасування федеральної заборони на іміґраційну реформу, котру Вашінґтіон заблькував у 2010 році. Тим часом представники Департаменту національної безпеки США назвали позов Дж. Брюер і Т. Горна безглуздим документом, який не допоможе розв'язати велику проблему нелеґальної іміґрації. Цей конфлікт триває від весни минулого року, коли Дж. Брюєр підписала жорсткий іміґраційний закон штату, котрий дозволяв поліції затримувати на вулиці „підозрілих" громадян і вимагати від них документів та доказів законности перебування на території штату. *(Lenta.ru)*

С. Берлюсконі – в черговій халепі

МІЛАН, Італія. – Суд в Мілані призначив на 24 квітня перше засідання в судовій справі проти 74-річного прем'єр-міністра Італії Сільвіо Берлюсконі, якого звинувачують в інтимному зв'язку з неповнолітньою марокканською танцівницею Карімою Ель-Маруг, відомою ще під ім'ям Рубі. С. Берлюсконі відкидає це звинувачення. Сама Рубі розповіла італійським журналістам, що часто відвідувала вечоринку у прем'єра і що він під час першої їхньої зустрічі подарував їй 7,000 евро, але нічого взамін не вимагав. (Lenta.ru)

Целібат не подобається німцям

БЕРЛІН. – У зв'язку з тим, що став відомим плян Папи Бенедикта XVI в цьому році відвідати Німеччину, свою батьківщину, в країні з новою силою спалахнула дискусія між прихильниками і противниками кардинального реформування Католицької Церкви. В центрі її – питання про целібат, тобто догмат безшлюбности для католицьких священиків. Напругу в суспільстві, яку дуже тяжко розв'язати, спричинили минулорічні скандали про сексуальні домагання священиків – учителів католицької гімназії „Канізиюс". Соціологічне опитування, проведене журналом „Штерн", показало, що майже кожен п'ятий німецький католик готовий покинути Церкву через згадані скандали. 87 від. опитаних згодилися з поглядом, що целібат вже не відповідає духові часу. Цікаво от що: ті, що вимагають реформ, спираються на меморандум німецьких теологів з 1970 року, а серед його авторів був і Йозеф Ратцінґер, теперішній Папа. Однак, пізніше він змінив свою думку. *(Lenta.ru)*

В Англії був свій „Мейдоф"

ЛОНДОН. – 14 лютого у Великій Британії до восьми років позбавлення волі засуджено Тері Фрімена, який встиг дістати прізвисько „Британський Мейдоф". 63-річний фінансист ошукав понад 300 осіб, видуривши в них майже 15 млн. фунтів стерлінґів (понад 22 млн. дол. США). Злодійська схема Т. Фрідмена була „скромнішою", ніж клясична фінансова піраміда, яку був збудував в Ню-Йорку Бернард Мейдоф. Англійський негідник обкрадав звичайних робітників, зловживаючи довір'ям людей. Поліція підозрює, що жертв обману значно більше, ніж 300, але тільки 335 осіб погодилися свідчити проти злодія. *(„Кореспондент")*

Грецька Церква судиться з Ню-Йорком

НЮ-ЙОРК. – Грецький православний архиєпископат 14 лютого подав позов у суд на владу Ню-Йорку, звинувачуючи її у незаконному захопленні церковних земель після терористичних акцій 11 вересня 2001 року. Претенсії стосуються землі, на котрій Портове управління Ню-Йорку і Ню-Джерзі плянує збудувати місце для авт, в рамках реконструкції дільниці, де колись стояли вежі-близнюки Світового торговельного центру. Після трагедії Церква, чий храм також був зруйнований, мала намір збудувати на тому ж місці новий храм, однак, влада міста позбавила її такої можливости. В судовому позові підкреслюється, що Портове управління порушило договір від 2008 року, згідно з яким земля на вулиці Ліберті передавалася в розпорядження церкви св. Миколая для спорудження нового храму Божого. На його будівництво місто мало виділити 20 млн. дол. Представники Портового управління намагаються виправдатися тим, що архиєпископат став вимагати від міського уряду більшу суму, ніж це плянувалося раніше. Нагадаємо, що церква св. Миколая була єдиною спорудою, крім самих башт Світового торговельного центру, котра була зруйнована у результаті терористичного нападу. *(„Кореспондент")*

Психлікарня – метод боротьби з журналістами

ДУШАНБЕ, Таджикистан.– Відома таджицька журналістка Гуснігул Дамінова, яка вела популярну телевізійну програму „Людина і закон", вступила у творчий конфлікт з керівником Комітету з телебачення і радіомовлення Таджикистану Асадуллом Рахмоновим, який домігся від міліції запроторення журналістки у психіятричну лікарню. *(Lenta.ru)*

ОБСЕ турбується про українців

ТОРОНТО. – 9 лютого президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій надіслав листа Верховному комісарові в справі національних меншин Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЕ) Кнутові Волебекові у зв’язку з його оцінкою Законопроекту „Про мови в Україні“, яку він направив голові Верховної Ради Володимирові Литвинові.

У листі СКУ заявив, що поділяє багато коментарів Верховного комісара, а зокрема ті, які підтримують статус української мови як єдиної державної мови України.

13 грудня 2010 року в Гаазі, Голяндія, Є. Чолій мав офіційну зустріч з К. Волебеком, під час якої президент СКУ порушив питання про надмірне вивищення російської мови в Україні, яке шкодить розвиткові української мови як державної. Також 20 січня СКУ звертався до К. Волебека з меморандумом про тиск на українців в Росії („Свобода“, ч. 5). Нижче вміщено лист Верховного комісара в справах національних меншин ОБСЕ К. Волебека від 7 лютого до голови Політичної ради партії „Наша Україна“ Валентина Наливайченка з приводу проблеми, порушеної СКУ.

Шановний пане Наливайченко,

Дякую за Ваш лист від 24 січня, в якому Ви висловили стурбованість стосовно останнього розвитку процесів навколо української меншини в Російській Федерації. Хочу запевнити, що я уважно спостерігаю за цими процесами і доношу свою відповідну стурбованість російським властям.

Особливо стосовно сфери освіти, Вам може бути відомо, що у 2009 році я провів дослідження освітньої ситуації з українською меншиною в Росії, що здійснювалося одночасно з дослідженням освітньої ситуації російської меншини в Україні.

Рекомендації доповіді містять конкретні кроки для покращення доступу та якости багатомовної освіти для української етнічної громади, а також інших національних меншин.

Я сподіваюся досягти подальшого зрушення у втіленні зазначених рекомендацій російськими освітніми властями у цьому році. Я також доніс висновки і рекомендації дослідження як до українського, так і російського урядів і закликав їх оприлюднити.

Я безумовно беру до уваги всі питання, викладені у Вашому листі, і прошу Вас продовжувати інформувати мене про всі відповідні процеси, пов’язані з правами української меншини в Російській Федерації.

Щиро Ваш,

Кнут Волебек,
Верховний комісар в справах національних меншин ОБСЕ

„Репортери без кордонів“ обурені заявою Піховшека

Міжнародна журналістська організація „Репортери без кордонів“ глибоко вражена ледь завуальованими погрозами на адресу незалежного українського журналіста Сергія Лещенка.

Такі погрози були озвучені в заяві Вячеслава Піховшека (піар-консультант, який підтримує Президента Віктора Януковича) в російській газеті „Ізвєстія".

У своїй статті, опублікованій 26 січня, В. Піховшек стверджував, що журналіст „Української правди" С. Лещенко був би найкращою кандидатурою для чергового вбивства журналіста в Україні, як свого часу такою кандидатурою був засновник „Української правди“ Ґеорґій Ґонґадзе в 2000 році.

В. Піховшек сказав, що для опозиції вбивство С. Лещенка могло б виявитися корисним, адже можна було б звинувачувати уряд.

„Ці коментарі є огидними і небезпечними, – заявили „Репортери без кордонів“. – Припущення, що С. Лещенка може спіткати та ж доля, що і Г. Ґонґадзе, – це ледь замаскована погроза, яка є особливо огидною з огляду на те, що винних у вбивстві Г. Ґонґадзе до цих пір не притягнуто до відповідальності, хоча минуло вже 10 років“.

„Репортери без кордонів“ вважають, що „коментарі ці тривожні, тому що вони приходять від того, хто близький до уряду...Вони є однією з форм маніпуляції з метою залякати і змусити мовчати С. Лещенка. Вони також опосередковано намагаються покласти провину за вбивство Г. Ґонґадзе на опозицію“.

„Важливо і те, що редактор „Ізвестій в Україні“ Яніна Соколовська відмовилася опублікувати відповідь С. Лещенка у всій її повноті. Вона була готова до публікації версії, з якої вся критика на адресу уряду була вилучена, але С. Лещенко відмовився, зазначають в організації.

„Репортери без кордонів“ закликають „Ізвєстія“ опублікувати повну відповідь С. Лещенка і утриматися від вміщення таких безвідповідальних і насильницьких статтей В. Піховшика в майбутньому.

(„Українська правда“)

Уточнення

4 лютого „Свобода“ опублікувала спеціяльний додаток УНСоюзу „Вітаємо студентів-стипендіятів 2010-2011 року – членів УНСоюзу“, в якому допущено неточності.

Має бути:

Maksym Say (UNA Branch 277) is a student at Central Connecticut State University.

Michelle Szpara (UNA Branch 22) is a student at the University of Illinois at Urbana-Champaign.

Victor Hanas (UNA Branch 327) is a student at Towson University.

Lydia Kowinko (UNA Branch 59) is a student at Central Connecticut State University.

Також уточнюємо написання імен та прізвищ: Pavlo Demczur, Alexandra Kuzyszyn, Hillary Demyan, Lydia Hryshchyshyn, Andrew Zwarych, Adrianna Demjanczuk.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

Леся Українка – сьогоднішніми очима

Олена Галета,
Львів

25 лютого виповнюється 140 років з дня народження Лесі Українки – великої української поетки, чия творчість спонукає до все новішого, все глибшого перечитування.

Зокрема цього заслуговують її ранні драми – „Вавилонський полон“ і „На руїнах“.

Невеликі за обсягом, написані майже слідом за „Одержимою“ – відповідно у 1903-му і 1904 році, – ці твори не часто звертали на себе увагу дослідників. Правда, Микола Зеров свого часу побачив у головній героїні „На руїнах“, пророчиці Тірці, саму Лесю Українку. У статті, присвяченій оглядові її творчости, він писав: „Письменниця, що служіння громаді готова була перетворити на подвиг, на безнастанне горіння, – обертала часто зброю проти громадянства, проти „юрби“, прославляючи героїв, що ставали на прю з ними“. Обидва твори подібні за будовою і питаннями, які рухають дією: молодий співець Елеазар і пророчиця Тірца змагають з юрбою, не готовою зрозуміти їхні чуття й думки. Власне, суперечка героя й натовпу становить усю дію в обох творах, у чому не раз вбачали наслідування грецького агону.

Елеазар приходить, аби виправдати себе в очах громади: він співає на площах і в палацах завойовників, міняючи свій дар на заробіток. По словесній суперечці громада не знаходить в Елеазарових вчинках нічого, чого не впізнала б у собі. Це не значить, що за Елеазаром немає гріха. Його переступ нічим не відрізняється від переступу інших. Його поразка перед ворогами виправдовує його перед своїми.

Тірца ж не мириться з обставинами, вона приходить, щоб кинути звинувачення іншим. Врешті, громада проганяє Тірцу в пустелю, прирікаючи на самотність. Складається враження, що Леся Українка кількаразово переписує той самий сюжет, роблячи розв’язку щораз безвиходнішою.

На перший погляд, прихід Елеазара нічого не змінює: потомлені люди, що лаштуються до сну, після суперечки з Елеазаром і його пісень „розходяться по наметах, кожний до свого“. Увесь драматичний діялог обрамлюють дві ремарки – описи простору, де відбувається дія. Від початку й до кінця твору майже нічого не змінюється. Бранці роз’єднані, розпорошені по своїх тимчасових житлах. Їхній табір має траєкторію, але не має своєї території. Вавилон же височить містом – він впевнено стоїть на землі й так само упевнено тягнеться вгору. Бранці щодня зводять не абищо – Вавилонську вежу, символічну вісь чужого й ворожого до них самих світу. Над табором бранців западає тиша – місто ж ніколи не засинає повністю, навіть ніч озивається в ньому голосами оргій.

Розв’язку до драми „На руїнах“ Л. Українка писала двічі. У першій версії Тірца відходить у пустелю, але обіцяє вернутися – коли настане слушна година, і юрба спроможеться слухати й чути її пророцтва. У другому – остаточному – варіянті шляху для повернення вже нема, услід пророчиці летить каміння, і вона відходить назустріч самотньому майбутньому.

Але сама біографія Л. Українки, її дальша творчість зароджують сумнів у вичерпності такого прочитання. Після вдумливішого перегляду текстів у них можна відшукати ключі до іншого розуміння. Агон розгортається не між героєм і юрбою – агонізує сама громада, розділена внутрішніми суперечками на дві однакові половини. Не Вавилон, а вічна суперечка між юдеями й ізраїльтянами руйнує Єрусалим, накликаючи гнів Господній. Герой, що приходить – Елеазар чи Тірца, – не може вирішити попередньої суперечки, бо вона принципово невирішальна. Однак, він приносить нову якість напруги: ставить нове питання, яке може об’єднати ворогуючі сторони. Це питання не так про минуле, в якому кожен бачить лише свою рацію і свою трагедію, а питання про майбутнє, про спільну провину і способи її подолання. Не знайшовши гріха за Елеазаром, громада змушена взяти на себе відповідальність за втрату святині. А визнання провини – то вже пів шляху до її подолання.

У драмі „На руїнах“ сюжет розгортається ніби навпаки: історія Елеазара – від зневаги й неприйняття, від присуду, який чекає його поміж вавилонськими бранцями, до звинувачення, проголошеного цим бранцям після його виправдання і визнання. Тірцу ж, навпаки, вітають як нову пророчицю, але після звинувачень з її уст проганяють у пустелю.

Однак, прикметно, що протистояння героя у цій драмі – це обставання його за сам народ, який перебуває у стані зовнішньої і – ще важливіше – внутрішньої несвободи. Тірца не відвойовує в народу права ніцшевської надлюдини, вона відстоює право самого народу, від якого він готовий відмовитися у годину недолі.

(Закінчення на стор. 14)

Про автора:
Олена Галета – літературознавець, доцент катедри теорії літератури та порівняльного літературознавства, директор Центру гуманітарних досліджень Львівського національного університету ім. Івана Франка. Упорядник двох видань творів Валер’яна Підмогильного, наукової серії „Соло триває... нові голоси“ (на пошану Соломії Павличко).Член Асоціяції українських письменників, авторка двох поетичних збірок.

З днем народження, Український Народний Союзе!

22 лютого Український Народний Союз відзначатиме свій день народження – 117-ту річницю від дня заснування. Нагадаємо історію появи найстаршої й найбільшої української братсько-забезпеченевої організації США і Канади. Руський Народний Союз (такою була перша назва, утворена емігрантами-русинами) був заснований у містечку Шамокіні, Пенсильванія, 22 лютого 1894 року з кількох місцевих братств, щоб дбати про згуртування, освіту й допомогу українцям в Америці, зокрема про їхнє життєве забезпечення.

Ініціятиву заснування висунув о. Григорій Грушка в порозумінні з іншими українськими католицькими священиками у видаваній ним з 1893 року газеті „Свобода“.

Впродовж своєї історії УНСоюз був ініціятором усіх головних акцій і заходів американських українців, організовував допомогу урядам Центральної Ради і Західньо-Української Народної Республіки, проводив збірки на фонд допомоги голодуючим, інвалідам, „Рідній школі“, українській політичній еміґрації в Европ, був співзасновником Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, був одним з ініціяторів заснування Українського Конґресового Комітету Америки.

До свого чергового дня народження УНСоюз підходить з надійною фінансовою базою і доброю перспективою дальшого розвитку. Лише у 2010 році сума активів УНСоюзу станом на 30 вересня зросла до 144 млн. дол. і на 35 млн. дол. перевищила суму, досягнуту станом на 31 грудня 2009 року. Цього досянуто завдяки відчутному збільшенню продажу забезпечень. Збільшився прихід і, відповідно, резерва УНСоюзу.

Крім основої забезпечневої діяльности, УНСоюз здійснює велику культурно-освітню програму, надає постійну допомогу вищим школам та іншим організаціям в Україні. Здобули визнання громади щорічні фестивалі української культури та інші заходи на Союзівці. Виплата стипендій українським студентам не тільки сприяє їхньому професійному утвердженню, а й служить справі виховання активних членів української спільноти.

Тепер УНСоюз має 158 відділів і 23 округи, які традиційно беруть участь і стають ініціяторами багатьох громадських заходв. Велику ролю у житті закордонного українства відіграють видання УНСоюзу „Свобода“ і „Український тижневик“, які мають усе більше читачів і в Україні.

Усе членство УНСоюзу зустрічає його 117-ту річницю з упевненістю в тому, що наша організація і далі буде надійним провідником української громади.

СВОБОДА

Пам’ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ЛЮТИЙ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Це було за Папи Пія XII

У цьому році, 30 жовтня, Українська Католицька Церква в Канаді відзначатиме 100-річчя від народження Митрополита Максима Германюка. Тим часом нинішній місяць спонукає згадати про важливу церковну подію, котра безпосередньо торкалася цього дієспорного церковного діяча: 12 лютого 1957 року Папа Пій XII створив митрополію УКЦ в Канаді на чолі з Митрополитом М. Германюком.

Але спершу варто докладніше – про самого Папу, оскільки Пій XII належав до дуже діяльних, плідних понтифіків, хоч представляв Апостольську столицю у тяжкі роки Другої світової війни та в дуже складний, ідеологічно і духовно суперечливий повоєнний час. За майже 20 літ на чолі Церкви він написав 41 енцикліку, особисто висвятив 12 єпископів для місійної праці в різних країнах, беатифікував і канонізував низку християн різних народів, був оборонцем усіх переслідуваних у світі, без уваги на національне належання. Саме цей Папа у 1950 році проголосив догмат про Успіння Пречистої Діви Марії.

Щиро переймався Пій XII долею Церков у країнах комуністичного тоталітаризму, зокрема жорстокими переслідуваннями греко-католиків в СРСР. В Енцикліці „До всіх Східніх Церков“ він підкреслив трагедію Української Греко-Католицької Церкви: „В особливий спосіб хочу згадати тих єпископів східнього обряду, що першими зазнали терпінь, горя і несправедливостей, захищаючи релігію. Їх вивезено в місто Київ, там їх віддали під суд і засудили на різні покарання; саме у Києві, як ми сказали, що колись був центром поширення християнства в тому реґіоні. Деякі з них вже пішли на славну смерть, і тому сподіваємося, що з місця своєї небесної слави вони зі щирою любов’ю звертають свій погляд на дітей і товаришів по боротьбі й випрошують для них великої Божої помочі“.

В Апостольському листі до всіх українських владик з нагоди 1000-ліття хрещення княгині Ольги Папа Пій XII закликав українців: „Не втрачайте віри – Бог не дозволить з себе насміхатись... Іноді він затримується, випробовуючи віру, стійкість, витривалість та терпеливість Своїх слуг, але Він добрий і справедливий, бачить ваші сльози і чує ваші молитви...“.

З ініціятиви Папи Пія XII Конґреґація священних обрядів розпочала 15 лютого – теж історична дата цього місяця – процес беатифікації великого Митрополита Андрея Шептицького.

Коли 9 жовтня Папа помер, Радіо Ватикану виступило з програмою „Папа Пій XII і переслідувана Церква“, яка закінчувалася словами: „Українці можуть бути певні, що в оосбі святої пам’яті Папи Пія XII вони мали найкращого оборонця перед світом“. І в цих словах нема жодного перебільшення.

Усвідомлюючи смертельну небезпеку над УГКЦ в підсовєтській Україні, Пій XII зробив чимало для її життєздатности поза Україною, починаючи з призначення Єпископа Івана Бучка Апостольським візитатором для українських греко-католиків у Західній Европі. Відтак Папа став активно сприяти розвиткові і зміцненню Української Католицької Церкви в Канаді. У березні 1948 року він проголосив про утворення з єдиного греко-католицького екзархату в Канаді трьох нових – у Вініпезі, Едмонтоні і Торонто, з цим стало помітно більше єпископів та єпископів-помічників.

У 1956 році Папа Пій XII своїм указом перетворив згадані екзархати в окремі єпархії, а трохи згодом, у лютому наступного року, екзархат Центральної Канади у Вініпезі – у Митрополію Української Греко-Католицької Церкви, яку очолив Митрополит М. Германюк.

Знавці церковної історії висловлюють майже певність, що тільки смерть стала на перешкоді Папі Пієві XII до проголошення патріярхату Української Греко-Католицької Церкви, що донині залишається відкритим і актуальним питанням.

На жаль, наступні папи вже вагалися щодо ідеї патріярхату, Ватикан звернув на вельми сумнівну дорогу „остполітики“, а це не могло не вплинути на українських греко-католицьких владик, не могло не розділити їх на палких прихильників Митрополита Йосифа Сліпого, який беззастережно вимагав автокефалії для Української Католицької Цекви через встановлення Патріярхату, і на єпископів, надміру льояльних до Ватикану. До останніх належав і Митрополит Максим – не для образи його блаженній пам’яті будь це сказано, бо, окрім того драматичного моменту, він послужив рідній Церкві й рідному народові вірно й самовіддано.

Проте, як говориться, з пісні слів не викинеш. 25 травня 1975 року на Архиєрейській Святій Літургії у ватиканській базиліці св. Петра митрат д-р Іван Гриньох, знаменитий богослов і ідеолог українських визвольних змагань, привселюдно пом’янув Митрополита Йосифа як „Патріярха Києво-Галицького і всієї Русі“. Намір був такий, що це визнання тут же повторить кожен з 15 присутніх українських владик, які співслужили з патріярхом Йосифом. Першим мав бути саме Митрополит Максим, настарший за ранґою після Патріярха Йосифа. Ні, не вистачило мужности...

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чи не досить різати по живому?

29 січня Сміла відзначила 67-му річницю визволення від гітлерівських загарбників. На урочистому заході промовляли учасники війни і нові штатні промовці. Василь Москалець, який визволяв Смілу, говорив: „Від Черкас до Сміли 25 кілометрів, а ми пройшли цю відстань за півтора місяця. І не один втратив на цій дорозі життя“.

Я ніколи не бачив, щоб хтось, проходячи повз могилу полеглих, зупинився і схилив голову. Багато разів бачив, як у західній Україні люди осіняють себе хрестом і схиляють голову, йдучи повз церкву. Але і там не схиляють голови біля братських могил. Напевне, то не від черствости людей, а від того, що величання загиблих влада з радянських часів перетворила у зформалізований ритуал.

За звільнення України довелося заплатити мільйонами життів. Про це у Смілі говорив голова місцевої організації радянських офіцерів Іван Одородько. Він розповів, що 29 січня 1944 року була відлига. Німці були добре оснащені і механізовані. А радянські вояки тягли за собою гармати на дерев’яних полозах.

Багато розповів радянський офіцер, але ні він, ні будь-хто інший, не згадав про те, як образив нещодавно українських ветеранів прем’єр-міністер Росії Володимир Путін, заявивши, що Росія перемогла б у війні і без участи України. „Бо ми країна переможців!“, – наголосив В. Путін. Отже, ми – країна переможених? То кого тоді вшановували в Смілі – переможців-росіян, чи переможених українських ветеранів?

І. Одородько розповів, як його стрілецька дивізія йшла 29 січня в атаку ірдинськими болотами. І досі там знаходять зброю. Забув він додати, що багато років після війни там лежали останки радянських воїнів, яких поховати було ніколи.

Так, ветеранів декілька разів на рік згадують, вітають, нагороджують. Як бути таким, як ми? Мій батько Ілля Вівчарик воював з гітлерівцями у складі Польської армії, коли СРСР ще дружив з Гітлером. Він був поранений, потрапив до концтабору у Варшаві. Звідти втік додому і до радянського війська не потрапив.

Зате на фронт узяли двох його рідних братів. Йосип загинув у боях, Павло повернувся пораненим. Мого батька після війни запроторили вже у радянський концтабір на Півночі великої Росії, звідки тікати було нікуди. Після того як Україна здобула Незалежність, його теж визнали ветераном, вручили й декілька медалей. Прийшли нагороди і з Польщі. Але хіба замінять вони втрачених 10 років життя на каторзі, втрачене здоров’я? „Медалі дали, – гірко сказав батько, – але ніхто так і не вибачився за беззаконня, ніхто за це не відповів“.

Напередодні визволення Сміли відбулася сесія міської ради, на яку керівництво Смілянської організації Проґресивної соціялістичної партії України передало заяву з вимогою до міської ради, щоб українці з західніх областей України не допомагали матеріяльно місцевим ветеранам Української Повстанської Армії. І це на 20-му році Незалежности! Чи є межа блюзнірству? Людей, які страждали в радянських концтаборах, у незалежній Україні цькують і хочуть позбавити допомоги ті, які незалежної України, по суті, не визнають! Чи не досить вже різати по-живому?

Олександер Вівчарик,
Сміла, Черкаська область

Напишіть листа до Юрія Луценка

Неприємна звістка надійшла з України: у колишнього міністра внутрішніх справ Юрія Луценка вилучено папір, ручку і йому заборонено писати.

Ю. Луценко знаходиться у в’язниці за звинуваченням, яке змусило европейських політиків визнати, що в Україні – вибіркове правосуддя. Заборона писати вийшла після того, як опозиційний політик та герой Майдану написав в листі, переданому на волю: „Я знаю, що настав час індивідуального захисту своїх принципів і тієї України, в яку ми віримо. І плював я на їхні кримінальні справи. У мене ростуть два сини, яких вони вже бояться!“ Після такої заяви слідчий забрав в політичного в’язня ручку і папір, змушуючи його мовчати.

До речі, не можна карати Ю. Луценка за те, що він „плював на кримінальні справи“. Нинішній Президент України теж „наплював“ на свої кримінальні справи, вилучив їх з архівів, але не викреслив з пам’яті людей.

Ю. Луценко став символом політичних репресій, що відбуваються сьогодні в Україні. Крім нього, до в’язниці потрапили ще декілька колишніх урядовців демократичної доби, ще декілька шукають притулку і захисту за кордоном. Провідницю демократичних змагань Юлію Тимошенко ледве не щодня викликають на допит до Генеральної прокуратури. Їй не дозволили відвідати політичну конференцію у Брюселі, бо донецькі змовники бояться розголосу в Европі їхнього беззаконня. За іронією абревіятура ГПУ (Генеральна прокуратура України) має майже ті ж самі літери, що і сталінське ГПУ (Ґосударственноє політіческоє управлєніє) – орган репресивних дій за часи сталінізму.

Я хочу закликати українців США і Канади до простої і важливої акції. Слідчий заборонив Ю. Луценкові не тільки писати. Він не дозволив в’язню отримати мою поштову листівку, що я надіслав з вітанням з нагоди Різдва та Нового року. Про це мене повідомив з Києва журналіст Павло Солодько.

Я закликаю українців писати листи та листівки Ю. Луценкові до в’язниці. Нехай це будуть просто привітання в декілька слів, але й критика влади у таких листівках не завадить. Колись ми робили так, підтримуючи християнських пасторів у мусульманських в’язницях. Людина виходила на волю і казала, що вона була щаслива, знаючи, що вона не одна. Позбавлення волі – тяжка кара. Коли людина відчуває підтримку ззовні, їй стає легше.

Ось адреса: Юрієві Луценкові, вул. Дегтярівська, 13, слідчий ізолятор ч. 13, Київ 04116 Ukraine. Також, можна вислати йому олівців та зошитів. Режим повинен знати, що слово, думку, свободу не можна спинити. Бо разом нас багато.

Фелікс Хмельковський,
Ковінґтон, Джорджія

27 січня Ю. Луценко передав на волю з слідчого ізолятора лист, у якому зокрема написано: „...25 січня я провів в Головній прокуратурі України сім годин без якихось слідчих дій, дев’ять годин прикований кайданками до міліціонера, без їжі, води і права на зустіч з адвокатом. Цим нікого не здивуєш. Але навіть в країні, де заступник Генерального прокурора в перервах між публічним співом „мурки“ випускає на волю вбивць, я гадаю, здивує фабула мого „нового“ злочину.

Отже, міністер внутрішніх справ, який підписав плян і розпорядження про проведення урочистих заходів до Дня міліції, „злочинно заплянував“ виступи верховного головнокомандувача – Президента країни, прем’єр-міністра і голови Верховної Ради (...), тому що, виявляється, в жовтні 2008 року постановою Кабінету міністрів були обмежені святкові заходи (...) Полічили збитки, завдані державі, навіть вартість нагород і квітів вдовам загиблих міліціонерів, а також вартість Панахиди з ветеранами Чорнобиля весною 2009 року! (...) Мені навпростець кажуть: дай свідчення, що наказ святкувати дала Юлія Тимошенко і ти залишишся свідком. У тебе ж є сім’я, невже тобі треба більше, ніж іншим?

Я зовсім не геройствую і не розраховую на оплески скутих страхом і розчаруванням людей. Просто я знаю, що настав час індивідуального захисту своїх засад і тієї України, в яку ми віримо. І плював я на їхні кримінальні справи. У мене ростуть два сини, яких вони вже бояться!

Щиро вдячний усім, хто підтримав мене і мою сім’ю в цей час випробувань. Юрій Луценко“.

Від українців Росії вимагають повного „холопства“

5 лютого у Посольстві України в Росії з ініціятиви Посла України в Росії Володимира Єльченка відбулася зустріч з активом українських національно-культурних автономій з метою обговорення актуальних питань українського руху в Росії.

Окреслювалася низка причин, з приводу яких триває заборона українських організацій ніби за недотримання вимог статуту та несвоєчасне проведення чергових заходів. Я це відкидаю, як досить недосконало зфабриковану арґументацію. Для проведення заходів потрібні фонди, яких ніхто не давав.

Коли ж таки проводилися такі організаційні заходи, як засідання правлінь цих організацій, то чого тільки не писав про нас російський інтернет і всі засоби масової інформації Росії? Мовляв, зібрався „бандерівський шабаш“, який підточує державний лад Росії. Ці горе-публікації не важко знайти в мережі ще й сьогодні. Очевидно, актуальність теми не минула.

Ми, українці, та ще й російські громадяни на додаток, є та нація, яка належить до цивілізованої европейської спільноти. Тому вимагати від нас повного „холопства“, немає сенсу. Російські можновладці розуміють всю хибність таких звинувачень, але стоять на своєму. А справжня причина гонінь на діяспору відома – це політичні торги. Українці Росії – заручники цих політичних ігор. Триває атака на саму Українську державу. Приклад? 2 січня вийшов новенький російський мальований фільм „Змій Горинич“, в якому усі персони часів Київської Русі зображені в національних строях Московського царства. А от київські пагорби змальовані дуже натурально. Як пояснити дітям, чому столиця Росії знаходиться на теренах сусідньої держави? Покладається велика надія на те, що поки дітки підростуть, то Київщина буде підтягнута до московських веж і стане саме такою, як то показово змальовано у фільмі.

Чому відбувається такий наступ на українські організації Росії? Тому що ми, українці Росії, фактично є безбатченками. За нас мав би заступитися Президент України Віктор Янукович, який цього не робить.

Тепер в Росії забороняють старі організації і створюють нові з метою розколу діяспори.

Наталя Литвиненко-Орлова
Мурманськ, Росія

Міська рада не наважилася

Депутатська група Всеукраїнського об’єднання „Свобода“ у Лохвицькій міській Раді Полтавської области внесла на розгляд четвертої сесії шостого скликання, яка відбулася 8 лютого, проєкт рішення, в якому пропонується до 1 березня демонтувати пам’ятник засновникові та ідеологові тоталітарної партії-держави Володимирові Ульянову-Ленінові в центральному міському парку, на місці Соборної площі, поблизу зруйнованого собору Різдва Пресвятої Богородиці.

Ця ініціятива започаткована для утвердження історичної правди про національно-визвольні змагання українців та на виконання указів Президента України Віктора Ющенка від 2007-2008 років про ліквідацію пам’ятників, присвячених особам, причетним до організації голодоморів українців та політичних репресій.

Депутати пропонували перейменувати вулиці, провулки та місцевості у Лохвиці згідно з їхніми історичними назвами та з метою вшанування діячів українського національно-визвольного руху, видатних уродженців Лохвиці.

Проте тепер в Україні інший Президент, і тому міська рада не наважилася розглядати цей проєкт, відклавши його на майбутні часи.

Олександер Панченко,
Лохвиця,
Полтавська область

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися вечорниці „Червоної Калини“

НЮ-ЙОРК. – 15 січня традиційні вечорниці „Червоної Калини“ запросили українську громаду зустріти Новий рік у залях мальовничого готелю „Перл Рівер Гілтон“ при звуках оркестри „Дунай“ з Торонто.

Після коктейлю голова Ділового комітету вечорниць Ігор Сохан привітав гостей в залі, прикрашеній гронами червоної калини, зокрема Представника Постійного представництва України до ООН Посла Юрія Сергеєва з дружиною Наталією та Начального Пластуна Любомира Романкова. Ядром цьогорічного дебюту був гурток юначок „Кульбаби“ з нюйоркської Пластової станиці.

Учасники вечорниць „Червоної Калини“ (сидять в першому ряді зліва): Ігор Сохан, Марта Кебало, Орест Кебало, (стоять зліва): Олесь Косович, Олена Кебало, Наталя Павлишин, Роман Кривулич, Оля Вовк, Андрій Гузій, ГанУся Грабовська, Марчик Крамарчук, Анастасія Лівша, Олег Андрійович, Василина Ганущак та Віталій Максимець. *Фото: „Вовк-фото“*

Ведучий Орест Кебало представив Олену Кебало та Олеся Косовича, які провели презентацію дебютанток. Виступили дебютантки Василина Ганущак із Статен- Айленду, Ню-Йорк, та ескорт Віталій Максимець з Бронксу, Ню-Йорк, Оля Вовк з Гілзборо, Ню-Джерзі, та її ескорт Андрій Гузій з Бруклину, Ню-Йорк, Анастасія Лівша з Ворену, Ню-Джерзі, та ескорт Олег Андрійович з Вудсайду, Ню-Йорк, Ганутся Грабовська з Брукліну та ескорт Марчик Крамарчук з Мавнт-Вернону, Ню-Йорк, Наталя Павлишин з Асторії, Ню-Йорк, та ескорт Роман Кривулич з Вестфілду, Ню- Джерзі.

Дебютантські пари затанцювали хоровід хореографії Ані Богачевської-Лонкевич завершений показовим вальсом до мелодії „Незабутній вальс“.

Посол Ю. Сергеєв у своєму привіті підкреслив важливість впливу громадських та молодіжних організацій у вихованні української молоді і сердечно привітав нове покоління свідомих громадян української діяспори.

Під час вечері програма продовжувалася виступом Н. Павлишин з її сестрою Надією, яка вже дебютувала на вечорницях 2009 року. Співучий дует сестер під назвою „Чисте джерело“ недавно відзначив 10-ліття своєї творчої діяльности, протягом якого виступив у понад 400 культурно-освітніх та харитативних заходах. Сестри заспівали три пісні з свого нового компакт-диску „Люблю Україну“. Між гостями вечорниць була їхня вчителька – Заслужена артистка України Ліля Остапенко з чоловіком Володимиром, а також шкільні приятельки, які прибули на дебют підтримати свою однокласницю.

У проведенні вечорниць взяли участь також Олена Сідлович і Павло Яримович.

Дебютантки одержали від комітету дарунки – круглі медальйони ручної роботи з України з зображенням гілки червоної калини з рясними ягідками в золотому обрамуванні і на золотому ланцюжку .

Марта Кебало

Подумайте про Ваше завтра
вже сьогодні!
Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.
3.30%
APY*
Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.
Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.
ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251
КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
АСТОРІЯ:
32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
ЛІНДИНГИРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989
ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org
ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL
Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
*APY - Відсотки у річному відношенні. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Сумівці відзначили 60-ліття осередку в Йонкерсі

ЙОНКЕРС, Ню-Йорк. – Осередок Спілки Української Молоді (СУМ) 5 грудня 2010 року відзначив своє 60-річчя. Святкування розпочалось в Українській католицькій церкві св. Михаїла, де Єпископ Павло Хомницький, Єпарх Стемфордський, разом з парохом о. Пилипом Виняром у присутності представників кліру відслужили Божественну Літургію. Під час своєї проповіді Єпископ П. Хомницький розмірковував над гаслом СУМ „Бог і Україна”. Наприкінці Літургії під веселий передзвін церковних дзвонів він провів освячення офіційних стягів осередку СУМ.

Посадник міста Філіп Емікоун привітав осередок з 60-літтям і заявив, що українська громада є найкращим прикладом того, як потрібно виховувати молодь та служити всім громадянам зразком для наслідування.

Понад 250 гостей перейшли до Дому української молоді на святкове прийняття, що розпочалося сумівським апелем. Ведучий Роман Козіцький, голова комітету з відзначення 60-ліття, запросив усіх присутніх приєднатись до Стефана Шкафаровського, ветерана-виконавця „Метрополітен Опери“, у виконанні національних гимнів США та України.

Єпископ Василь Лостен привітав осередок СУМ та всіх гостей. Після обіду наймолодші члени СУМ прикрасили різдвяну ялинку біля сцени та заспівали українську колядку. Хор дівчат „Пролісок“ розважав авдиторію колядками. Диригував Андрій Стасів, який також забезпечував музичний супровід протягом імпрези.

Р. Козіцький представив Андрія Бігуна, голову Крайової управи СУМ, який звернув увагу на глибокий символізм церемонії благословення стягів, нагадав присутнім, що разом з цими стягами осередок має на зберіганні „Переходовий прапор“ як найкращий осередок СУМ в Америці.

Освячення стягів йонкерського Осередку Спілки Української Молоді.

Андрій Бурчак, голова осередку СУМ в Йонкерсі, взяв слово для головної доповіді, у якій описав довгу історію та досягнення організації протягом 60 років існування.

Подія завершилась 20-хвилинним мультимедійним показом. Фільм представив 60 років діяльности Йонкерської організації СУМ. Переодягнене юнацтво проходило повз гостей, відтворюючи події, відображені на екрані. У кінці презентації актори зібрались на сцені, зформувавши живий портрет усіх аспектів, подій та досягнень, що уособлюють 60-літню історію осередку. Завершилось свято спільним співом гимну СУМ „Вгору прапори“. В проведенні свята брали участь Славка Періґ, Марійка Козіцька, Ольга Рудик, Роман Цюрик.

Розпочалися святкування ювілею ще 24 квітня 2010 року відбиванковим турніром у середній школі ім. Лінкольна, організованим „дружинниками“ під керівництвом Семена Варихи. 10 дорослих та шість юнацьких команд змагались за трофеї, а кожен гравець отримав пам’ятну сорочку з написом „Йонкерс СУМ 60-ліття“.

Наступний захід – „Козацький турнір“ – був проведений 12 червня 2010 року. Команди змагались у різних силових, швидкісних конкурсах та вправах на спритність за звання „Найкращих козаків“. Це звання здобула команда С. Варихи.

Святкування продовжились протягом щорічного Фестивалю української спадщини 18-20 червня 2010 року на території Церкви св. Михаїла в Йонкерсі, де одночасно відзначалась 25-та річниця самого фестивалю. Йонкерський осередок СУМ разом з церквою був засновником цього фестивалю – одного з найбільших в Америці.

Новітнім способом відзначення 60-ліття осередку стала повітряна реклама, яку протягнув за собою літак вздовж берегової лінії міста Вайлдвуд-крест, Ню-Джерзі, під час щорічного „Українського тижня“. На банері було написано „З 60-літнім ювілеєм, СУМ – Йонкерс“.

23 жовтня 2010 року відбувся „Сімейний день барбекю“. Понад 200 осіб взяли участь в естафетах, перетягуванні канату та інших іграх. Головні організатори Дарка Горбачевська та Леся Козіцька підготували різноманітні розважальні конкурси та організували частування з допомогою Дарика Дзвончика, управителя Дому СУМ. Сімейний день завершився при вогнищі під спільне співання таборових пісень.

20 листопада 2010 року члени СУМ відвідали відкриття та благословення нової мозаїки, встановленої над головним входом Церкви св. Михаїла в Йонкерсі. Проєкт мозаїки започаткувала пожертва у 40 тис. дол., здійснена осередком з доходів, отриманих від проведення Фестивалю української спадщини.

Мозаїка була створена також за сприяння Святослава Макаренка та його сім’ї, які запропонували пожертвувати їхнє оформлення та працю з виконання та встановлення мозаїки в пам’ять померлої дружини та матері Оксани Макаренко, яка була виховницею СУМ в Йонкерсі. При благословенні були присутні Єпископ П. Хомницький, Ф. Емікоун, інші посадові особи міста, а також парафіяни.

Організаційний комітет з святкування 60-ої річниці осередку Йонкерсі складався з Р. Козіцького, А. Бурчака, Андрії Бибель, Андрія та Дарки Горбачевських, Л. Козіцької, О. Козіцького, С. Періґ та Адріяни Рудик-Одомірок. Федеральна Кредитова Кооператива СУМА (Йонкерс) була фінансовим спонзором всіх заходів протягом року.

Андрій Бурчак,
Роман Козіцький

Учасники відзначення 60-річчя Осередку Спілки Української Молоді в Йонкерсі, Ню-Йорк. *Фото: Андрій Бурчак*

Освятили крижаний хрест

Крижаний хрест перед Українським православним собором св. Володимира у Пармі, Огайо, та особи, які його збудували (зліва): Давид Возняк, Степан Добронос, Михайло Добронос, Михайло Наконечний, Ганс М. Гарасимчук, Ганс Гарасимчук.

ПАРМА, Огайо. – Понад 20 років у соборі св. Володимира існує традиція на Свято Богоявлення 19 січня будувати крижаний хрест перед катедрою в центрі „Українського села".

Цього року хрест вагою 900 фунтів, висотою 10 футів, побудували шість чоловіків з Українського православного собору св. Володимира.

Духовенство освятило хрест після Божественної Літургії на Свято Богоявлення 19 січня.

Марі-Ен Склярик

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 175-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го лютого 2011 року обов'язки секретаря 175-го Відділу перебирає нова секретарка

Олександра Флорчук

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Alexandra Florchuk
25041 Joanne Smith Dr.
Warren, MI 48091
(586) 757-4870

ЗБОРИ 360 ВІДДІЛУ УНС
Субота, 5 березня 2011 р.

West Seneca, NY – Річні загальні збори 360 Відділу УНС відбудуться в суботу, 5 березня о год. 3-ій по пол. за адресою: 79 Southridge Dr., West Seneca, NY 14224. Запрошуємо всіх членів до участи.

Джуди Гаврилюк, Секретар

Роксолана Балух

Христина Городиська

Курінь пластунок *„Буриверхи" запрошує*

Вас на

Баль Дебютанток

субота, 5 березня 2011

LaCentre
25777 Detroit Road, Westlake, Ohio 44145

Гратиме оркестра *„Веселі Часи"* з Чикаґо

Вступ – $85.00 від особи; студенти – $65.00; Забава – $25.00

Коктейль – 6:00 веч.; презентація дебютанток 7:00 год. веч.
вечеря – 8:00 год. веч.

По дальші інформації просимо дзвонити на тел.:
440-884-2149 або 440-572-4069

Александра Квіт

Меланя Миронович

Таїса Заперник

Надя Курц

Уляна Комічак

„Щедрий вечір“ у Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 16 січня в приміщенні Українського культурно-освітнього центру (УОКЦ) відбувся „Щедрий вечір“. Організаторами імпрези були УОКЦ і Філядельфійський осередок „Нової української хвилі“.

Програма складалася з обіду і вистави у виконанні театральної групи „Нової української хвилі“ під керівництвом Віри Губіцької. У виставі брали участь 32 дорослих і дітей.

На сцені розгорнулося дійство з колядами, щедрівками, добрими побажаннями та жартівливими сценками. В українській хаті, причепуреній до свята, зібралась велика родина. Всі веселилися і раділи, коли до хати завітала ватага гомінких щедрувальників разом з ряджеными козою, циганом і лікарем.

Продовжилась вистава побажаннями посівальників, які у віршованій формі вітали з Новим роком та бажали всім присутнім здоров’я, щастя, злагоди у сім’ї, добробуту і процвітання.

Пролунало багато пісень.

Особливого кольориту додавали чудові національні українські костюми артистів та елементи декорації – вовняні килими, рушники, посуд.

Свято стало нагодою для добрих справ: було зібрано 1,146 дол. благодійних датків на допомогу хлопчикові, який проживає у Філядельфії і від народження страждає тяжким захворюванням.

Тетяна Грицюк,
заступник голови осередку
„Нової української хвилі“

На сцені Галина Ступень („Мама“) і Зіновій Клеть („Тато“).

Перед виступом (зліва): Микола Бабійчук, Марія Дідух, Степан Фицик, Юля Ляховольська, Надя Петрик, Юрій Костів, Анжела Качковська, Володимир Боднар. Фото: Андрея Жаровська

Учасники святкового вечора у Філядельфії.

ФІЛАТЕЛІЯ

Пляни випуску поштових марок США і України в 2011 році

Поштові служби США і України оприлюднили темтичні пляни випуску поштових марок у 2011 році.

Україна

Тему „Мальовнича Україна“ продовжить серія марок „Сім природних чудес України“, на яких буде зображено біосферний заповідник „Асканія-Нова“ на Херсонщині, реґіонально-ляндшафтний парк на Миколаївщині, Дністровський каньйон, мармурову печеру в Криму, Подільські товтри, озера Світязь і Синевир.

Будуть випущені бльок „Весна“ і марковий аркуш „Млини України“.

За темою „Сива блакить віків“ вийдуть в обіг бльок „Пектораль“ серії „Скарби музеїв України“ і зчіпка марок „Провідники козацьких повстань“ серії „Козацька Україна“.

Проєкти поштових марок США, які будуть випущені цього року.

Марковий аркуш „Виноробство в Україні“

За темою „Кольоритна Україна“ вийде бльок „Народна дитяча іграшка“ і дві марки „Виноробство в Україні“.

Видатні особистості будуть вшановані марками до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка і 100-річчя від дня народження конструктора космічних систем Михайла Янгеля.

Марки буде присвячено 1000-річчю Софійського собору в Києві, 25-річчю трагедії на Чорнобильській атомній електростанції, 350-річчю Львівського національного університету ім. Івана Франка, 20-річчю Реґіональної співдружності в області зв’язку, 100-річчю першого лету дирижабля „Київ“ 90-річчю поштових марок Української Народної Республіки, 20-річчю Незалежности України, 15-річчю Конституції України, 50-річчю першого лету людини в космос.

Українське кіно буде вшановане марками про художній фільм „Наталка Полтавка“ і мальований фільм „Капітошка“.

За темою „Мистецький арсенал“ буде випущено зчіпку з чотирьох марок „Модернізм (живопис, скульптура, архітектура, сценографія)“.

Досягнення галузей народного господарства пошта відзначить марками „Льокомотивобудування в Україні (дизельні та електропоїзди) і бльоком „Українське подвір’я (свійські тварини)“.

В серії „Флора та фавна“ готується до випуску марковий аркуш „Амфібії України“, дві марки і бльок „Ліси“.

США

Поштова служба США розпочала випуск марок 2011 року 22 січня з мініятюри на честь Місячного нового року, який відзначають в Китаї, Кореї, В’єтнамі та інших країнах, і 29 січня – маркою до 150-річчя штату Кензас.

У програмі дальших випусків – марки на честь Роналда Рейґана, Марка Твейна, артистів Гелен Гайнес і Ґреґорі Пека, астронавта Алана Шепарда, художників Едварда Гопера і Ромарі Бирдена, політика Барбари Джордан, а також 10 марок „Сад любови“.

Теми інших марок – мистецтво джазу, леґенди латинської музики, 150-річчя Громадянської війни США, 50-річчя космічного проєкту „Меркурій“, 100-річчя автоперегонів в Індіянаполісі, мистці промислового художнього оформлення, американські вчені, комерційна морська фльота, національні прапори, кіномистецтво.

Л. Хм.

Перший благодійний вечір проєкту „Реставрація“ в „Могилянці“

Староакадемічний Мазепинський корпус.

Надзвичайний і Повноважний посол Франції в Україні Жак Фор.

Музикант, вокаліст і композитор Олег Скрипка.

КИЇВ. – 19 січня Києво-Могилянська академія провела перший благодійний вечір проєкту „Реставрація“ з метою порятунку 11 історичних і архітектурних пам’яток, розташованих на території університету. Присутність 170 гостей створила атмосферу впевнености у відродженні історії академії.

Вечір відбувся у приміщенні відновленої Бібліотеки Тетяни і Омеляна Антоновичів – однієї з 10 бібліотек університету.

Благодійний вечір відвідали чільні представники Адміністрації Президента, Верховної Ради, Кабінету міністрів, міжнародного дипломатичного корпусу, підприємці, мистці, випускники університету, батьки студентів, члени української інтелектуальної еліти.

Першим етапом проєкту буде відновлення Староакадемічного корпусу, збудованого в 1704 році гетьманом Іваном Мазепою. Відома будівля в центрі Подолу є знаковою для кожного українця, адже тут діяла славетна Києво-Могилянська академія, колиска національної науки та освіти. Але фондів на реставрацію цієї святині у держави, на жаль, немає.

Загальна сума, необхідна для реставрації Староакадемічного Мазепиного корпусу, де нині розташована Дослідницька бібліотека Могилянки, складає близько 30 млн. грн. (приблизно 3.75 млн. дол.). За наявности грошей, реставрацію можна буде здійснити протягом найближчих чотирьох років, до 400-ліття першого українського університету.

На проєкт „Реставрація“ свій внесок вже зробили 79 благодійників, зібрано 83 тис. дол. Серед перших внески зробили компанії „Драґон Капітал“, „Райфайзен Банк Аваль“, Києво-Могилянська Фундація Америки, Американсько-Українське видавництво та друкарня в Чикаго, приватні особи з України та США.

До Наглядової ради проєкту увійшли посли Канади, Франції та Австрії в Україні, представники ще чотирьох країн та Евросоюзу були серед гостей заходу. 16 посольств та представництво Евросоюзу надали лоти для льотерії.

Проєкт „Реставрація“ своєю присутністю підтримали Раїса Богатирьова – секретар Ради національної безпеки і оборони України, Сергій Льовочкін – голова Адміністрації Президента, народні депутати Леся Оробець, Володимир Стретович, Тарас Стецьків, відомі мистці та письменники Павло Гудімов, Лілія Пустовіт, Іван Малкович, Іван Драч, Микола Жулинський, Володимир Мостовий та інші.

Серед гостей дипломатичного корпусу були Посол Канади Даніел Карон, Посол Франції Жак Фор, Посол Австрії Вольф Дітріх Гайм.

Концерт співака Олега Скрипки та камерної оркестри „New Era Orchestra“ надав вечорові особливої тонації виконанням знаної на весь світ щедрівки Миколи Леонтовича „Колядка дзвонів“. Промовляли Р. Богатирьова і Ж. Фор.

Важливою складовою вечора став авкціон творів сучасного українського мистецтва, куратором якого виступив ґалерист П. Гудімов, який зібрав для авкціону твори трьох поколінь художників Сергія Якутовича, Олександра Бабака, Павла Макова, Ігоря Яновича, Ольги Ланько, Володимира Стецьковича, Альбіни Ялози та ін.

Окрім фінансової підтримки проєкту „Реставрація“, на благодійному вечорі був зроблений внесок у колекцію Ґалерії мистецтв ім. Олени Замостян в Могилянці. Віктор Балога придбав і подарував Ґалерії роботу Олександра Ляпіна „Дірка ч. 63, Київ, Контрактова площа“.

З успіхом продались і лоти від Л. Пустовіт (шаля „Cherish the Legacy”) та І. Малковича (дві репродукції ілюстрацій до книги „Снігова королева“ художника Владислава Єрка, а під час авкціону він вирішив подарувати ще три твори).

Народний депутат України Леся Оробець (зліва), секретар Ради національної безпеки і оборони України Раїса Богатирьова та Президент Києво-Могилянської академії Сергій Квіт.

Другий етап авкціону відбуватиметься до 15 лютого. З переліком робіт можна ознайомитися на сайті www.ukma.kiev.ua/1stor/blago_proekt/mater/auction_02.pdf .

Перший благодійний вечір довів, що в Україні є зацікавлення у вклад у майбутнє своїх дітей і своєї культури.

До організації вечора доклала багато зусиль колишня випускниця академії, а нині директор аґенції „PRP Україна“ Наталя Попович.

Спільнота „Могилянки“ щиро вдячна всім, хто підтримав проєкт „Реставрація“ і звертається до всіх небайдужих з проханням фінансово підтримати цей великий проєкт.

Для контактів в Україні – тел.: (380-44) 425-1543, електронна пошта: balatska@ukma.kiev.ua, в США– тел.: (773) 685-1828, електронна пошта: mail@kmfoundation.com, в Канаді – тел.:(204) 942-4627, електронна пошта: bonyschuk@cufoundation.caб.

Прес-служба
Києво-Могилянської Фундації

Члени Наглядової ради проєкту „Реставрація“ в Києво-Могилянській академії 19 січня.
Фото: Олександер Саврук

Україна та Ізраїль скасували візовий режим, очікують туристів

Під час прес-конференції на летовищі ім. Бен Ґуріона радник Посольства України в державі Ізраїль Рустам Аждар (зліва) і міністер туризму Ізраїлю Стас Місежников. Фото: прес-служба Міністерства туризму Ізраїлю

ЄРУСАЛИМ. – 9 лютого набрала чинности угода про скасування візового режиму між Україною та Ізраїлем.

Віднині для українців, які прямують до Ізраїлю в гості до родичів, на відпочинок, лікування чи з питань підприємництва, процедура оформлення виїзних документів спрощена. Для них досить закордонного пашпорта та вміння переконати представника ізраїльської служби безпеки на летовищі ім. Бен Ґуріона про намір залишити країну згідно з датою, яка вказана в авіоквиткові. Перебувати в Ізраїлі можна буде протягом 90 днів.

Шлях до скасування віз був не простим, саме через побоювання ізраїльських урядовців, що до країни почнуть приїздити небажані особи з кримінальним минулим та нелеґали.

Зусилля міністерств туризму та закордонних справ дали позитивні результати: візи скасовано і 9 лютого до Ізраїлю прибули перші безвізові українські туристи. Того ж дня на летовищі ім. Бен Ґуріона відбулася прес-конференція для журналістів за участю представників міністерства туризму, підприємців Ізраїлю та Посольства України в державі Ізраїль.

Міністер туризму Ізраїлю Стас Місежников зазначив, що безвізовий режим з Україною дозволить збільшити кількість українських туристів до Ізраїлю в два рази, тобто до 200 тис. осіб щороку.

Радник з політичних питань Посольства України в державі Ізраїль Рустам Аждар також наголосив на історичному моменті і новому етапі українсько-ізраїльських взаємин. Хоча українська сторона лише на оформленні в’їзних віз буде втрачати щороку понад 2 млн. дол., переваги цієї угоди очевидні.

Про значення скасування мені розповів напередодні цієї події Посол України Генадій Надоленко:

– Так, ми втрачаємо гроші, але вони прийдуть в українську державну скарбницю через інвестиції, адже скасування візового режиму робить нашу країну ще привабливішою для чужоземних підприємців. До цього Україна скасувала візи з европейськими країнами та США, що позитивно вплинуло на економічні зв’язки. Тепер починається нова ера у взаєминах України та Ізраїлю. Ми плянуємо збільшити товарообіг наших країн, розвивати спільні проєкти в аґрарному секторі, медицини та в галузі високих технологій. Чекаємо на ізраїльських туристів, яким є де відпочити, чим помилуватися і поласувати. Для релігійних туристів з Ізраїлю будуть розроблені спеціяльні маршрути, пов’язані з історією еврейського народу. Щороку з Ізраїлю до України приїздить близько 70 тис. туристів. Скасування віз дозволить збільшити кількість їх до 150 тис. осіб.

Світлана Глаз

Пластун отримав орден від Патріярха

Під час нагородження орденом (зліва): о. Андрій Чуй, Архиєпископ Донецький і Маріупольський Сергій (Горобцов), Денис Ткаченко, о. Ігнатій (Воловенко).

ДОНЕЦЬК. – На День Соборности України старший пластун станиці Донецьк Денис Ткаченко указом Патріярха Київського Філарета був нагороджений орденом св. архистратига Михаїла.

Вихованець станиці Кіровоград, Д. Ткаченко зараз він є головним редактором інформаційного Інтернет-порталу NGO.donetsk.ua, заступником станичного станиці, членом Православного братства св. праведного Петра Калнишевського.

Д. Ткаченко доклав чимало зусиль для того, щоб конфлікт навколо храму в селі Кам’янка Тельманівського району, який намагався захопити Московський патріярхат, став відомим всій Україні. Така інформаційна підтримка дозволила зупинити спробу нахабного захоплення храму.

о. Ігнатій (Воловенко)

Леся Українка ...

(Закінчення зі стор. 5)

У суперечці Тірци з юрбою прозирає суперечка між двома старозавітніми пророками: замість плачу Єремії під звуки понищеної арфи, Тірца говорить словами Ісаї – провісника приходу Месії. Зберігаючи вірність руїні, не збудуєш нового храму, бо пам’ять пророків – це пам’ять про майбутнє.

Л. Українка переписує закінчення драми – й Тірца не обіцяє повернутися з вигнання, бо можна повернутися з пустелі, але не можна повернутися до минулого. Тірца ж тужить за Єрусалимом не як за втраченим місцем – вона тужить за новим Єрусалимом, котрий може настати лише тоді, коли буде на це воля – воління і внутрішня свобода – самого народу.

Власне, перевідкриття народу й виведення його на сцену стало одним з найбільших набутків драми у XIX ст., хоч процес цей відбувався повільно і не завжди усвідомлено. 1900 року, буквально перед початком роботи над першими власними драмами, Л. Українка у статті „Найновіша суспільна драма" наголошувала, що після зникнення клясичного грецького хору натовп в театрі майже не з’являвся.

У своїх творах авторка зображає не тільки героїв – представників нової еліти, але надає голос громаді, яка змінюється протягом драматичної дії.

Порив її героїв у „Вавилонському полоні" й „На руїнах" – то не втеча в смутну блакитну далечінь, не змагання супроти спільноти, а радше за саму спільноту, за її становлення і подолання не так зовнішньої, як внутрішньої її несвободи.

Подорожі у мальовничі місця Шевченкового краю

З думкою про футбольний чемпіонат Европи 2012 року ініціятивна група, яку очолює у Смілі голова районного осередку сільського зеленого туризму України Сергій Тимофіїв, розробила 18 туристичних маршрутів для вболівальників, які їхатимуть з Києва до Донецька.

Щоб випробувати накреслені маршрути, С. Тимофіїв неодноразово пройшов їх разом з друзями. Також запроваджено туристичні походи вихідного дня для школярів району і міста. За 2010 рік проведено 15 таких походів, у яких взяли участь 240 учнів.

Лише за два роки досліджено численні туристичні об’єкти, зокрема розкопано Ірдинський Виноградський Успенський монастир, відроджено печерну церкву на його території. Створено музей старовинного побуту та народних ремесел у селі Теклине. Встановлено пам’ятний знак з’єднання повстанських гайдамацьких загонів Максима Залізняка і Василя Бурки у Костянтинівці.

Одним з улюблених маршрутів є туристичний маршрут „Гайдамацький шлях", що потрапив до сімки найкращих туристичних маршрутів України на конкурсі, організованому заступником голови Верховної Ради України Миколою Томенком. Під час опрацювання маршрутів траплялися несподівані знахідки і відкриття. Так, в селі Плескачівці у давнину стояв Іллінський монастир. За переказами, біля монастиря у 1768 році розташовувався табір польських жовнірів.

Група С. Тимофіїва натрапила на величезні ями, які у 2000 році викопала експедиція з Польщі, яка прибула на двох вантажівках. Коли за два місяці закінчили роботи, то авта ледве витримували вагу вантажу. Що вивезли нинішні партнери по „Евро-2012", ніхто не знає. Нам на згадку залишилися лише глибокі пастки, накриті колодами, що вже прогнили.

У селі Тернівці з допомогою козацької сотні ім. Василя Бурки, яку очолює Віктор Шевчук, було виявлено велике поховання запорізьких козаків. Саме тут 1664 року відбулася велика переможна битва отамана Івана Сірка з татарами. Про поховання полеглих у битві козаків ще розповіла перед смертю місцева жителька, яку по вуличному звали Бурчачкою. Між тим, „бурчаками" називали запорожців, які, за станом здоров’я, вже не могли брати участи в боях. Тож вони селилися біля старих поховань побратимів і доглядали за ними.

Як бачимо, земля Шевченкового краю приховує чимало таємниць, здатних зацікавити закордонних туристів.

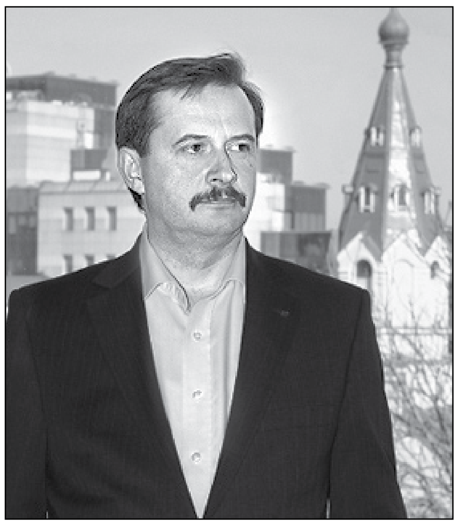
Олександер Вівчарик,
Сміла, Черкаська область

Києво-Могилянську школу бізнесу визнано найкращою в Україні

КИЇВ. – Газета „Kyiv Post" назвала програму „MBA" Києво-Могилянської школи підприємництва найкращою в Україні в 2010 році. Протягом останніх 10 років „Kyiv Post" вручає нагороди організаціям та людям, які зробили вагомий внесок у розвиток України. Києво-Могилянська школа підприємництва була заснована у 1999 році. Рівень освіти та організація навчального процесу в ній відповідають найвищим світовим стандартам.

Школа отримала п'ятирічну акредитацію від Міжнародної асоціяція розвитку управління Центральної та Східньої Европи.

У школі викладають експерти національного і світового рівня Олександер Саврук, Володимир Саврук, Віктор Пинзеник, В'ячеслав Брюховецький, Михайло Винницький та Євген Глібовицький з України, Філіп Котлер, Карл Цайнінґер та Майкл Раднор з США, Ян Дірк Геертсема та Рональд Гайсман з Голяндії, Джо Понс з Еспанії, Василь Калимон, Андрій Шепілов та Михайло Зарічний з Канади, Яцек Лесков з Польщі, багато інших.

Директор Києво-Могилянської школи підприємництва Олександер Саврук.

Деканом школи є О. Саврук, який працював радником міністра економіки України, навчався у провідних університетах Европи та Америки. Викладання ведеться українською та англійською мовами.

Прес-центр Києво-Могилянської Фундації

КОМЕНТАР

Подвійне угорське громадянство – бомба сповільненої дії

Олександер Гаврош

УЖГОРОД. – Відомо, що Конституція України не визнає подвійного громадянства, однак, на практиці чимало її громадян мають пашпорти різних країн. Причина – в тому, що згадана норма Конституції України ніяк не захищена юридично.

Які це може нести загрози нам, добре видно на прикладі нещодавно введеного в дію спрощеного порядку набуття громадянства Угорщини. Раніше, аби отримати угорський пашпорт, слід було витримати півторарічну процедуру. Проте після поразки на виборах соціялістів і приходу до влади в Будапешті прихильників Віктора Орбана кардинально змінилося ставлення до угорських громад в сусідніх крїнах. Нова влада заявила, що не ділить угорців на домашніх і закордонних. І ставить собі за мету об'єднати угорську націю в Карпатському басейні.

Наразі мова йде про інтеґрацію інформаційну, культурну, освітню, гуманітарну, економічну. Хоча там, де можливо, угорські меншини будуть домагатися в країнах проживання „автономії різного рівня". Так що політична програма також озвучена.

У руслі цієї політики угорська влада затвердила й спрощену процедуру набуття свого громадянства. Для цього треба тільки підтвердити, що хтось з ваших близьких родичів проживав на території Угорщини до 1920 року, або в 1939-1944 роках, не бути судимим і знати угорську мову. І через три місяці ви вже матимете угорський пашпорт і жодного вибуття з іншого громадянства вам для цього не потрібно. За українськими законами це заборонено, але через відсутність механізму чіткої контролі виникає можливість мати в кишені два пашпорти.

На Закарпатті за переписом 2001 року проживає близько 150 тис. угорців, які компактно мешкають у прикордонних районах з Угорщиною. Без сумніву, всі вони захочуть мати угорський пашпорт – пашпорт Европейського союзу, оскільки той дає можливість безвізового пересування Европою.

Тільки за січень на здобуття угорського пашпорту подали прохання кілька тисяч закарпатських угорців. Угорська влада прогнозує, що за рік угорське громадянство набуде до 400 тис. закордонних угорців.

Таким чином невдовзі на Закарпатті може скластися парадоксальна ситуація, коли 150-200 тис. осіб матимуть угорський пашпорт і, відповідно, будуть захищені законодавством Угорщини. (Бо ж угорською мовою володіють не тільки угорці, а предків, громадян колишньої Угорщини, має кожен закарпатець).

Яку це несе загрозу для Української держави, якщо ці чужоземні громадяни проживають компактно у кількох прикордонних районах – очевидно. І вона вже озвучена угорською владою: щонайменше – автономія. А при першій можливості з'являться і територіяльні претенсії. Сумний історичний досвід Карпатської України це підтверджує.

Словаччина, де мешкає пів мільйона угорців, різко неґативно сприйняла подвійне угорське громадянства і відразу запровадила норму, яка автоматично позбавляє словацького громадянства тих, хто отримав інше. Україна робить вигляд, наче проблеми нема, хоча всі експерти попереджають про

(Закінчення на стор. 17)

Сумне явище – пам'ятки архітектури Львова

ЛЬВІВ. – Влада міста зосередилась на будівництві нових готелів у центральній частині міста. У мерії очікують на зростання туристів у зв'язку з проведенням Евро-2012 та історичною привабливістю міста. Однак, при цьому за останні роки стан історичної культурної спадщини став гіршим. З державного бюджету не виділяється жодної копійки на порятунок пам'яток архітектури.

„Два останні роки окремі реставраційні роботи у місті проводять за гроші з місцевого бюджету, а також за підтримки міністерства культури Польщі і міністерства економіки Німеччини", – констатує начальник управління охорони історичного середовища Лілія Онищенко.

Каплиця Боїмів (XVII ст.)

Українські та европейські реставратори спільно відновлюють дерев'яні брами міста, фасади будинків, надгробки на Личаківському цвинтарі, настінні розписи у Вірменському соборі. Близько 250 тис. грн. виділила Польща на реставрацію дерев'яного вівтаря „Голгофа" у Вірменському дворику.

З державного бюджету на порятунок культурної спадщини Львів не отримує фінансування. Міські чиновники вважають, що це питання мають лобіювати громадські організації.

На цей рік управління охорони історичного середовища Львівської міської ради просить виділити майже 130 млн. грн. З огляду на те, що усі важливі об'єкти для Евро-2012 фінансуються державою, сподіватись на ці гроші навряд чи можна.

А тим часом пам'ятки архітектури руйнуються. Для прикладу, колишній палац Бєльських, що на площі Галицькій, уже нині може врятувати тільки реставрація. Але цей список можна продовжити, і поповнять його численні втрачені унікальні будівлі, які зумисно були доведені до руїнного стану і на їх місці зведені або ж будуються готелі та ресторани.

Проблема не стільки у фінансуванні, а у відсутності наукового підходу до збереження пам'яток архітектури, переконаний голова Львівської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури Андрій Салюк.

Понад 100 млн. грн. з державного бюджету отримав Львів на реставрацію і збереження пам'яток історії та культури до 750-річчя Львова. За п'ять років частина відремонтованих споруд і скульптур стали у гіршому стані, аніж до проведення робіт. Не тішить стан відремонтованих п'ять років кам'яниць на вулиці Краківській, скульптури на площі Ринок, плитка, яка замінила автентичну, на площі Ринок.

А. Салюк вважає, що гроші на ювілей міста використали неефективно і тому вислід не найкращий. Чиновники проіґнорували тоді думку фахівців та істориків. Нині потрібно акцентувати увагу не на реставраційних роботах, бо це хірургічне втручання, а на збереженні пам'яток на належному рівні, наголошує експерт.

Саме унікальні пам'ятки архітектури Львова приваблюють туристів. А новими готелями европейців не здивуєш, якщо буде втрачена перлина міста – історична та культурна спадщина.

Галина Терещук
Радіо „Свобода"

25 жовтня 2010 року у Львівському палаці мистецтв відкрилася виставка фотодокументів існуючого стану пам'яток у Львові. Експозицію, присвячену 10-літтю внесення Львова до переліку світової спадщини ЮНЕСКО, організували Український фонд культури та члени Міжнародної ради з збереження пам'яток. Фото: Маріян Стрільців

Не можна обмежувати наукову свободу в Україні

Проєкт закону про вищу освіту (ч. 7486-1) запропонований міністром освіти і науки, молоді та спорту України Дмитром Табачником, зазнав поразки 2 лютого в парляментській комісії з освіти.

Проєкт Д. Табачника передбачав значні обмеження університетської автономії, академічної свободи, обмежував право вищих навчальних закладів розпоряджатися власними бюджетами та містив інші положення, які повернули б Україну до совєтського стилю управління та цензури в освіті.

Деякі з положень були просто дивні: наприклад, університети, які мають менш ніж 10 тис. студентів, були б позбавлені університетського статусу .

Пропозиції Д. Табачника викликали гарячі дискусії і протести як в міжнародних академічних колах, так і серед населення. Національний університет „Києво-Могилянська академія" і Києво-Могилянська Фундація в Чикаґо висловили рішучий протест проти згаданого законопроєкту. Український Католицький Університет підтримав Могилянку у спротиві пропозиціям Міністерства освіти і науки, молоді та спорту.

На жаль, жоден інший український університет не висловив публічно своєї думки щодо пропонованих – очевидно, боячись ймовірних звільнень, зменшення бюджетів чи інших репресій з боку Міністерства.

Студентські протести

Українські студенти в знак протесту проти проєкту Д. Табачника організували демонстрації в кількох містах України, зокрема у Києві перед парляментом .

Студент Києво-Могилянської академії Ігор Стадник сказав у своєму виступі: „Згідно з цим законопроєктом, освіта стане повністю реґульованою з боку міністерства. Всі дисципліни, всі книжки, які треба читати студентам, всі дослідження, які треба проводити – все абсолютно має реґулюватись міністерством. Тепер ми проводимо попереджувальну акцію, аби Комісія, яка розглядає цей проєкт, зрозуміла, що студентам – і не тільки Могилянки, і не тільки Києва – не все одно, і що ми просто так наші долі у їхні руки не віддамо".

Під будинком парляменту студентів зустрів депутат Андрій Шевченко. Він запевнив, що Закон про освіту не буде прийнятий без громадського обговорення.

Тиск студентів, міжнародна критика та гострі обговорення призвели до поразки спроби Д. Табачника провести цей законопроект до голосування в парляменті. Але це тільки перший крок у боротьбі за свободу, бо готуються законопроекти, які будуть продовжувати спроби централізувати контролю за університетською освітою. Такі спроби треба зупинити, здійснивши реформи, які справді інтеґрують Україну до світової освіти і науки і допоможуть державі стати конкурентноздатною.

Альтернативний законопроєкт про освіту

Законопроєкт Д. Табачника був такий екстремальний, що це спонукало члена Партії Регіонів та представника Президента в парляменті Юрія Мірошниченка представити альтернативний законопроєкт. Законопроект Ю. Мірошниченка ч. 7486 підтримує університетську автономію, академічні свободи та інтеграцію України в світову академічну спільноту. НаУКМА та члени Президентської Адміністрації висловили підтримку законопроектові Ю. Мірошниченка.

Дебати про академічну свободу

Нещодавні дебати про реформи вищої освіти в Україні порушили тему академічних свобод та університетської автономії.

Президент Києво-Могилянської Фундації Марта Фаріон розповіла з цього приводу: „Це позитивний розвиток. Адміністрація та студенти Києво-Могилянської академії вже давно є ініціяторами реформ вищої освіти України, академічної свободи та університетської автономії. Позиція академії та її репутація в Україні стали лише сильніші в цьому процесі. Я хочу скористатись нагодою і подякувати всім в США і Канаді, хто підтримує Національний університет „Києво-Могилянська академія" та вищу освіту в Україні...

Мені дуже шкода, що протистояння між міністром Д. Табачником та Києво-Могилянською академією утворило масу чуток та дезінформації в діяспорі протягом останніх тижнів. Після повернення з України, де я перебувала три тижні, я була змушена терміново відповідати на неправдиві чутки, що кружляють інтернетом: начебто Міністерство закриває Києво-Могилянську академію, або ж що уряд перебрав університетські рахунки, або що 40 відс. викладачів будуть звільнені і багато програм мають бути закриті та інше. Я не знаю, звідки ці чутки почалися, але всі вони не відповідають дійсності" .

Зменшення бюджету, проголошене міністром освіти, справді є, але це стосується не лише Києво-Могилянської академії, а всіх університетів України – у зв'язку з фінансовою кризою. Скорочення бюджетів в Україні відбуваються на державному рівні, а не тільки в Міністерстві освіти. Президент Києво Могилянської академії Сергій Квіт уточнив позицію університету: „В академії зменшення бюджету буде відбуватись за рахунок скорочення витрат на комунальні послуги та обладнання, а не за рахунок зменшення викладачів та програм".

Очікувані проблеми

Києво-Могилянська академія та академічна спільнота України потребують міжнародної підтримки, щоб досягти справедливого закону щодо освіти, який буде прийнятий парляментом. Києво-Могилянська Фундація Америки, Канадсько-Українська Фундація та інші американські та канадські організації працюють разом, щоб організувати конференцію на вищому рівні в Києві, на яку буде запрошено представників провідних навчальних закладів та дослідницьких інституцій світу, щоб поділитися досвідом і допомогти зформувати сучасне законодавство стосовно вищої освіти таким чином, щоб Україна могла розвиватись і гідно увійти в світову академічну спільноту та стати конкурентноспроможною державою.

Прес-центр
Києво -Могилянської
Фундації в Америці, Чикаґо
Прес-центр
Канадсько-Української Фундації,
Торонто

Подвійне...

(Закінчення зі стор. 15)

великі загрози.

Українська влада вже найближчим часом мусить прийняти юридичні норми, які дозволять уникати прихованого подвійного громадянства, зважаючи на територіяльні претенсії з боку радикальних політиків з сусідніх країн. І мова тут йде не тільки про Угорщину, але й Румунію та Росію. Чимало буковинців отримали румунський пашпорт, чимало кримчан – російський. При цьому більшість з них залишається дивним чином громадянами України.

Досить загадати красномовний випадок з Абхазією, де Росія, вводячи свої війська, мотивувала свої дії захистом „російських громадян", які там проживають. Українська Абхазія може виникнути з часом і в Берегові. Для цього досить культурні гасла перетворити в радикально-політичні. А підставою будуть незадоволені права 150-200 тис. угорських громадян, які там „історично" проживають.

Буде видано 27 довідників

КИЇВ. – Науковці катедри країнознавства і туризму Київського національного університету ім. Тараса Шевченка та Інституту досліджень діяспори вирішили підготувати та видати серію путівників „Україна ідентична", щоб якомога раніше ознайомити широкий закордонний загал з принадами України для того, щоб наступний рік привів якнайбільше гостей на „Евро-2012".

Кожен путівник складатиметься з текстової частини та ілюстративного бльоку.

Вперше в історії України готуються до видання об'єднані ідеєю унікальности 27 довідників 11-ма мовами. Укладачі передбачають, що путівники будуть подаровані дипломатам, представникам міжнародних організацій та фірм, авіокомпаніям у містах проведення фінальної частини „Евро-2012".

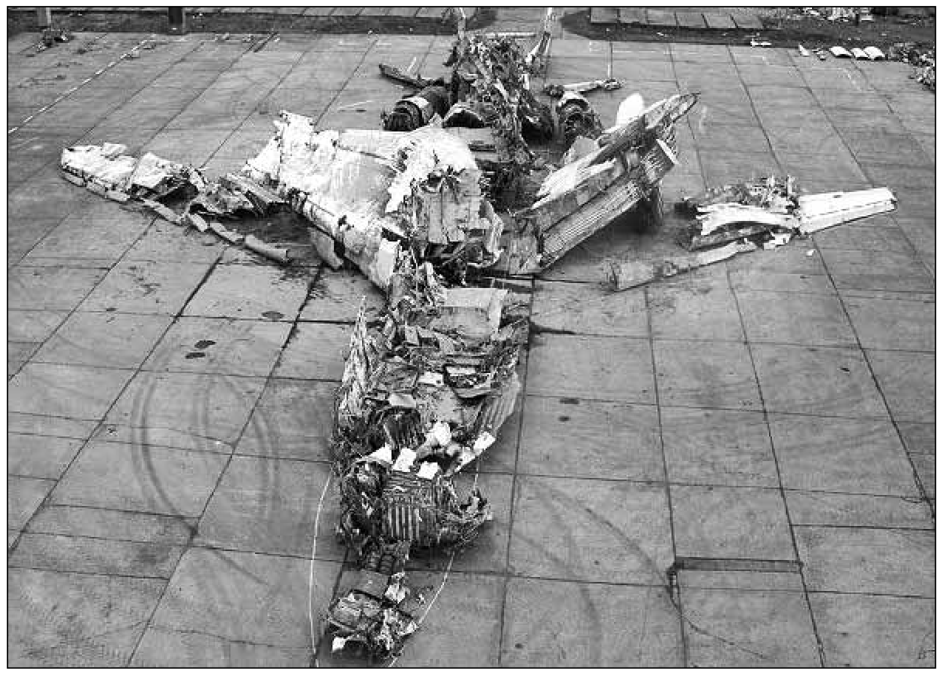
Ігор Винниченко

Росія має відповідати за катастрофу польського літака в Смоленську

Як відомо, технічна комісія Міждержавного авіяційного комітету оприлюднила 12 січня висновки про розслідування катастрофи польського літака Ту-154 в Смоленську 10 квітня 2010 року, у якій загинуло керівництво Польщі. Згідно з цими висновками відповідальність за трагедію повністю покладена на залогу літака і окремих його пасажирів.

З висновками російських експертів не погоджуються прихильники загиблого Президента Польщі Леха Качинського з його партії „Право і справедливість", які минулого року передали в Конґрес США лист з проханням допомоги в розслідуванні смоленської авіокатастрофи. Члени партії Анна Фотиґа і Антоні Мачеревич 19 листопада 2010 року прибули в США спеціяльно для того, щоб передати це послання американським конґресменам. До прохання додано 300 тис. підписів поляків і невідомі досі фотографії, що свідчать про знищення росіянами речових доказів катастрофи. Ця ініціятива відразу викликала обурене реаґування представників польського уряду. Прем'єр-міністер Польщі Дональд Туск назвав непристойною поведінку політиків з найбільшої опозиційної партії „Право і справедливість", які не визнають офіційних результатів розслідування причин катастрофи президентського літака.

Тим часом редактор інтернет-видання „Історична правда" Павло Солодько 24 січня оприлюднив стенограму переговорів диспетчерів летовища „Смоленськ-Північний" вранці 10 квітня 2010 року під час наближення і спроби приземлення літака з польською урядовою делеґацією. На відкритих документах ще стоїть гриф „Не підлягає розголошенню".

Решітки польського літака Ту-154, зібрані після катастрофи на летовищі в Смоленську. Фото: Міждержавний авіяційний комітет

Спершу П. Солодько подав невелику довідку. Летовище „Смоленськ-Північний"у 1946-2009 роках використовувалося для базування 103-го полку транспортної авіяції, а після розформування полку залишилося у веденні Міністерства оборони Росії.

Летовище приймало літаки не частіше, ніж раз на місяць. Щоразу для обслуговування летів приїздила група авіоконтролерів з Твері, де перебуває штаб 12-ої військово-транспортної авіодивізії. Летовище не має сучасних систем навіґації типу курсо-глісадної системи, лише радар та дві привідні радіостанції, які дозволяють приземлення з сходу на захід. Це військова техніка 1970-их років.

5 квітня 2010 року було наказано прийняти спеціяльні лети літаків Як-40 і Ту-154. Вранці 10 квітня контролю за летами здійснювали керівник летів підполковник Павло Плюснін, керівник зони приземлення майор Віктор Риженко (саме він обслуговував останні секунди лету), помічник керівника летів майор В. Лубанцев і керівник групи диспетчерів полковник Микола Краснокутський, колишній командир 103-го авіополку.

Далі стенограму подано скорочено у перекладі українською мовою.

8:39 год. ранку. П. Плюснін цікавиться у оперативного чергового Центру керування військово-транспортною авіяцією майора Куртинця, чи польська урядова делеґація вилетіла з Варшави. Інформації там немає. Намагаються дізнатися про це в Головному центрі повітряного руху Росії.

Авіодиспетчер місцевої військової частини Анатолій Муравйов повідомляє на летовище, що з Москви вилетів російський військовий літак Іл-76, який мав доставити у Смоленськ авта для польської делеґації.

Коли він прибуде? П. Плюснін пояснює іншим: „Бог його знає, коли. Може, проспав, сьогодні усе ж субота. Подумав і сказав, яка різниця, годиною раніше чи пізніше, а може й взагалі…". Усе ж Іл-76 виходить на зв'язок і доповідає, що готується до приземлення.

8:52. Польський літак Як-40 повідомляє диспетчера авіоруху Московської зони, що знижується до висоти 3,300 метрів. Це повідомлення диспетчери в Смоленську, які не володіють англійською мовою, сприймають на свою адресу.

9:02. Диспетчери дають команду виставити прожектори – дві вантажівки з світловим обладнанням, щоб покращити орієнтування літакам щодо початку смуги. Залога Як-40 виходить за зв'язок. П. Плюснін запитує про висоту лету. З літака відповіли: „One five zero zero". П. Плюснін не розуміє: „Чего?"

9:10. На смузі з'являються вояки охоронного очіплення. П. Плюснін роздратований: „Серьога, я тебя уб'ю (лайка), ці бійці знову на смузі (лайка). Праворуч забери їх".

Як-40 наближається. „Фари хтонебудь, фари умікніть!", – П. Плюснін благає польських летунів увімкнути фари, щоб з диспетчерської вежі побачити літак.

9:14. М. Краснокутському телефонує з Твері його командир Володимир Сипко. М. Краснокутський повідомляє про несподіваний туман і літак: „Не видно, поки не бачу". Як-40 вже над летовищем.

П. Плюснін: „А йому (лайка) треба йти на друге коло". Але Як-40 приземляється.

Тим часом В. Риженко починає садовити Іл-76. М. Краснокутський каже, що не може заборонити президентському Ту-154 сідати у Смоленську. Іл-76 продовжує зниження. Його просять покищо триматися на висоті кола, тому що погода ще більше погіршилася.

Іл-76: „Зі зворотнім стартом приземлення підкажіть".

П. Плюснін: „Там ще гірше, і нічого немає взагалі". Тобто з іншого боку смуги немає обладнання.

На злетній смузі знову вояки. П. Плюснін: „…(лайка), я їх уб'ю, (лайка). Розганяй їх (лайка), чого вони бігають туди-сюди (лайка)".

9:39. П. Плюснін наказує Іл-76 набирати висоту для подальшого руху на запасне летовище.

М. Краснокутський телефонує до Москви: „Я сам тут засмикався. Смоленськ накрило. Туман. В прогнозі його не було, от за 20 хвилин все закрило. Польский літак до нас йде, треба їм передати, що нас закрило".

9:51. Оперативний черговий: „Я думаю, що головний центр розбереться, я сказав, що в Смоленську погоди немає, а там уже розберуться".

П. Плюснін спілкується з метеорологічною станцією, яка прогнозує видимість 800 метрів.

П. Плюснін: „800 дають, сміх, я з нашого метео (лайка). А полякам потрібні слова?". Його по радіо вчать з Москви, як вимовляти „down", „go again", „around again", пояснюють значення.

10:07. На зв'язок виходить залога пасажирського літака „ТрансАеро", який виконує лет „Домодєдово-Барселона". Оскільки прямого зв'язку з Москвою немає, як посередника використали літак, котрий саме перебував над Смоленськом.

П. Плюснін: „Ви для польського борта працюєте?"

„Та ні, нас Москва попросила".

П. Плюснін: „Поки умов для прийому немає".

„Добре, дякуємо".

П. Плюснін: „А де він тепер? Ось я бачу, борт іде, на Москву відразу йде, він чи не він, важко сказати".

10:14. На екрані радара з'являється літак, котрий рухається у східньому напрямку. П. Плюснін вражений: „Цей до нас збирається".

М. Краснокутський: „Хто?"

П. Плюснін: „Та цей поляк".

10:21. Ту-154 вперше виходить на зв'язок з Московським диспетчерським центром, повідомляє про готовність до подальшого зниження для заходу на Смоленськ. Москва дозволяє зниження, після чого просить Ту-154 зв'язуватися з диспетчерами „Північного" для подальших дій.

П. Плюснін: „Так всі одпихуються, сидять там (лайка), ні хрена його не хочуть. Їм треба якось передати, що у нас туман, видимість менше 400 метрів, чого його до нас тепер гнати? Передайте Москві, у вас є зв'язок, а у нас з ними – ні, тепер вийде, якщо він ще й російську не знає (лайка), то це буде взагалі".

10:23. Польський літак на зв'язку. П. Плюснін відповідає капітанові Ту-154 Аркадіюшові Протасюкові: „Скільки пального у вас?"

Ту-154: „Залишилося 11 тонн".

М. Краснокутський: „До Внукова вистачить на запасне летовище".

10:24. П. Плюснін: „Треба його відганяти".

М. Краснокутський: „Ти підкажи, у нас умов немає, видимість…".

Ту-154: „Дайте, будь ласка, метеоумови".

М. Краснокутський: „Давай туман, видимість давай".

П. Плюснін: „Туман, видимість 400 метрів. Умов для прийому немає".

Ту-154: „Спасибі, але, якщо можливо, спробуємо підхід, а як не буде погоди, то відійдемо на друге коло".

10:26. П. Плюснін: „Не проспати б його, курсом 40 йде. Де він (лайка) тепер? Так, так, так (лайка), десь має бути (лайка) все один до одного (лайка). Ось він, бачу... 20 кілометрів".

Це П. Плюснін побачив відмітку Ту-154 на радарі.

М. Краснокутський: „Що він запитує?"

10:30. П. Плюснін: „(лайка) до нас заходить покищо, так. Ну, та так сказали (лайка), заводити поки".

Ця відповідь П. Плюсніна М. Краснокутському свідчила про те, що на диспетчерів тиснули, зобов'язуючи їх забезпечити приземлення Ту-154.

П. Плюснін: „Не знаю, я б на місці Москви сюда б не гнав".

М. Краснокутський: „Це рішення міжнародного номер один, він там сам (нерозбірливо). Слухай, ну метео що, не в собі він чи що".

П. Плюснін: „Він дає тепер 800 метрів".

М. Краснокутський: „Та які 800… Метрів 200-300 точно є, а туди – метрів 200 максимум. Все включено, і прожектори, все стоїть. Я от не знаю, говорити йому про прожектори чи ні".

10:35. П. Плюснін: „Польський 101-ий! Від 100 метрів будьте готові піти на друге коло".

10:37. Ту-154: „Виконуємо четвертий".

М. Краснокутський: „Воно ще гірше стало, глянь, Паш. Він не зайде. Ти, головне, дай йому на друге коло, значить на друге коло і все, а там далі, сам прийняв рішенння, хай сам і вирішує. Ось він з'явився, ось глісада".

10:40. : „Фари вкючіть".

Ту-154: „Включені".

В кабіні Ту-154 нерозпізнаний голос (найімовірніше, штурман), озвучує висоту 100 метрів. При цьому він користувався радіовисотоміром, який посилає радіосиґнал вниз і ловить його відбиток, в той час як мав би користуватися барометричним висотоміром, який вказує точну висоту від смуги летовища.

Літак знижувався уздовж яру, який теж знижувався, радіовисотомір показував висоту 100 метрів, а реальна висота над рівнем смуги була 55 метрів. Через кілька секунд штурман озвучує висоту –

(Закінчення на стор. 19)

НОВІ ВИДАННЯ

Японська мова – доступна

„Основи науково-технічного перекладу з японської мови. Методичні вказівки". Національний університет „Львівська Політехніка". Львів. 2009. 44 стор.

У видавництві університету „Львівська Політехніка" вийшла книжечка, значення якої важко переоцінити, бо вона є першою працею, присвяченою проблемам перекладу японських науково-технічних текстів українською мовою.

Адже, незважаючи на досить активні літературні та мовознавчі контакти між Україною і Японією за останні два десятиліття, японська науково-технічна література як з точки зору її дослідження, так з точки зору її практичного перекладу покищо залишається для українського читача terra incognita.

Так з 138 публікацій з мовознавства та перекладознавства в Україні за цей час лише в двох статтях Олени Дебейко частково аналізуються граматичні та стилістичні особливості японських науково-технічних текстів. Про це свідчить стаття Івана Бондаренка, Тараса Добка та Костянтина Комісарова „Японістика в Україні: історія та сучасність", надрукована в журналі „Східні мови та літератури" (ч. 12, 2007) та збірник „Мовні та концептуальні картини світу". (Випуск 28. Відповідальний редактор Олександер Чередниченко. Київ, 2010).

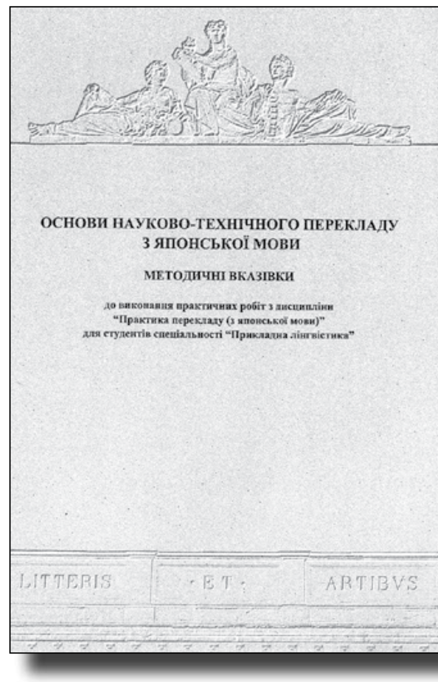
Тим часом сьогодні в загальному обсязі перекладів з европейських мов на українську мову науково-технічні тексти охоплюють найбільшу кількість – майже 40 відс.

Зрозуміло, що вражаючі досягнення японської науки і техніки за останній час не можуть не привертати пильної уваги української вченої та технічної громадськости, і що працівники науково-технічних закладів, інженери, вчені, студенти, які виявляють зацікавлення до Японії в цьому пляні, потребують відповідних посібників.

Саме таким навчальним посібником і є наш посібник або „Методичні вказівки". Складається він з наступних розділів: „Графічна структура японських ієрогліфів"; „Японські терміни „канго" та їх переклад"; „Японська лексика „гайрайго"; „Синонімія в науково-технічних текстах".

Хоча розмір книжки і невеликий (44 стор.), проте вона, на думку її укладачів. може стати дуже корисною практичною допомогою під час виконання робіт з дисципліни „Практика перекладу з японської мови", зокрема тоді, коли треба долати численні труднощі, пов'язані з лексичними та морфологічними особливостями науково-технічних текстів.

Книжка також дає чітке розуміння того, що науково-технічний переклад з японської мови є цілком дохідливим і доступним для кожного, хто вже має певні знання з японської мови, хоч і без спеціяльної освіти, і хто володіє на достатньому рівні українською мовою.

Книжку „Основи науково-технічного перекладу з японської мови. Методичні вказівки" можна придбати за адресою: Andriy Medvediv 13700 Valley View Rd., Apt. 249, Eden Prairie, MN 55344. Ціна: 5 дол.

Андрій Медведів,
Іден Прері, Мінесота

Росія має відповідати...

(Закінчення зі стор. 18)

50. Реальна висота – від 0 до кількох метрів.

10:40:53. В. Риженко наказує перевести літак у горизонтальний режим лету.

10:40:55. П. Плюснін: „Контроля висоти, горизонтально".

П. Плюснін звертає увагу Ту-154 на необхідність контролі висоти і наказує перевести літак у горизонтальний режим лету.

10:40:56. Ту-154 припиняє зниження.

10:40:59. Перше зіткнення Ту-154 з деревами.

10:40:59. П. Плюснін: „Вихід на друге коло".

10:41:05. Кінець роботи бортових самописців Ту-154.

10:41:07. П. Плюснін: „Вихід на друге коло".

10:41:09. П. Плюснін: „Де він?"

10:41:11. „Вихід на друге коло".

10:41:14. П. Плюснін: „(лайка), ну де він?"

10:41:16. В. Риженко: „А (лайка) його знає, де він?"

10:41:18. П. Плюснін: „101-ий!".

10:41:20. П. Плюснін: „(лайка) твою ма-а-а-а-а-ать!"

М. Краснокутський: (груба лайка).

10:41:24. П. Плюснін: „Вихід на друге коло".

10:41:27. М. Краснокутський: „По-моєму (лайка)".

10:41:34. П. Плюснін: „101-ий!".

М. Краснокутський: (лайка).

10:41:44. П. Плюснін: „101-ий!".

10:41:48. М. Краснокутський: „(лайка) давайте пожарку туди, куди (лайка)!"

10:42:16 М. Краснокутський: „(лайка) твою мать".

10:42:21. П. Плюснін: „101-ий!".

10:42:22. М. Краснокутський: (лайка).

10:42:30. П. Плюснін: „101-ий!".

10:42:38. Голос: „Хоч дізнайся, долетів він чи ні до приводу, де він".

10:42:42. Голос: „Все, привід ближній пройшов, лівіше… біля шляху десь".

10:42:48. П. Плюснін: „101-ий!".

10:42:49. Голос: „Після ближнього упав, лівіше дороги".

10:42:56. Голос: „На друге коло виходити почав, потім пропав".

10:43:03. П. Плюснін: „(лайка) !!!"

Їм не вистачило кількох секунд, щоб врятуватися – в момент зіткнення літак уже набирав висоту.

Судячи з того, як Смоленськ і Москва намагалися перенести відповідальність за прийняття літака одне на одного, враховуючи відсутність взаємодії з метеослужбою, незнання мови, відсутність зв'язку з польським літаком, типове російське безладдя, основна вина в катастрофі – з російської сторони.

Польська „Ґазета виборча" вважає, що М. Краснокутський багато знає про загибель Президента Леха Качинського. Його відрядили в Смоленськ спеціяльно на період 5-10 квітня, тобто на час прибуття польської делеґації. З якою метою?

Левко Хмельковський

ПОСТАТІ

Іван Джиджора – учень проф. Михайла Грушевського

Іван Джиджора

9 лютого минув 131 рік від дня народження українського історика Івана Джиджори (1880-1919), якого Михайло Грушевський називав не інакше, як „мій ученик і приятель”.

І. Джиджора народився у селі Заставцях Підгаєцького повіту (нині – Монастириський район Тернопільської області) у селянській родині. Джиджорів на цих теренах багацько, тому по-вуличному в селі їх кликали – Цимбали. І. Джиджора закінчив Бучацьку гімназію, історичні студії у Львівському університеті.

Там таки, під крилом проф. М. Грушевського, у 1912 році на виявлених матеріялах з харківських і московських архівів захистив докторську дисертацію про Гетьманщину – козацьку Україну першої половини XVIII ст. Був дійсним членом Наукового товариства ім. Шевченка у Львові, бібліотекарем Товариства. Талановитий публіцист дописував до київської „Ради”, львівського „Діла”, „Літературно-наукового вістника”.

У часи Західньо-Української Народної Республіки став військовим комісаром у Раві-Руській. За дружину у листопаді 1909 року взяв собі доньку пароха з сусіднього села Голгочі о. Івана Навроцького – Наталю. Їхнє листування – справдешній роман трепетливої закоханости. У шлюбі народилося двоє діток – Ліда (1910 року) і Анатолій (1912 року).

І. Джиджора помер від спадкової хвороби молодим, у 39-літньому віці, але встиг дуже багато зробити і написати. Поховали його в Голгочах з особливими почестями: з козацькою шаблею при боці та вкрили червоною китайкою.

М. Грушевському завжди боліло від втрати талановитого учня. Уже в 1930 році він відзначив 50-ліття від дня народження І. Джиджори виданням збірки його історичних студій. Розшукав через львівських учнів й колег і дружину Наталію, підтримуючи її фінансово. Найвірогідніше, саме вона передала до НТШ у Львові архів чоловіка, його невидрукувані праці, листування. Унікальний епістолярний діялог учителя і учня побачив світ у 90-ту річницю смерти І. Джиджори.

Уперше могилу проскрибованого за радянських часів історика відновили і посвятили на Провідну неділю, 22 квітня 1990 року, з ініціятиви місцевого вчителя історії Тараса Колодчина. З плином часу встановлений високий березовий хрест почав порохнявіти.

У травні минулого року з ініціятиви дружнього гурту істориків, філологів та інших небайдужих людей зі Львова, Києва, Луцька і Тернополя було вирішено зібрати доброчинні внески та увічнити могилу дослідника Гетьманщини козацьким хрестом зі старожитнім написом українським скорописом.

На День незалежности, 24 серпня 2010 року, при урочистому здвизі місцевого люду і хресних ходах в селі Голгочах відбулося відкриття та посвячення козацького хреста на вдруге відновленій могилі улюбленого учня М. Грушевського.

Ця подія спонукала до дальших пошуків нащадків І. Джиджори. Адже після смерти М. Грушевського зникають з архівних джерел навіть згадки, а отже, й сліди Наталії Джиджорової та її дітей, Лідії та Анатолія.

До пошуків долучилися місцеві вчителі та краєзнавці. Учитель-історик з Голгіч Іван Савка у жовтні 2010 року розшукав могилу Н. Джиджори, яка з 1946 року викладала там німецьку мову, мешкала при школі й померла в самотині у серпні 1956 року.

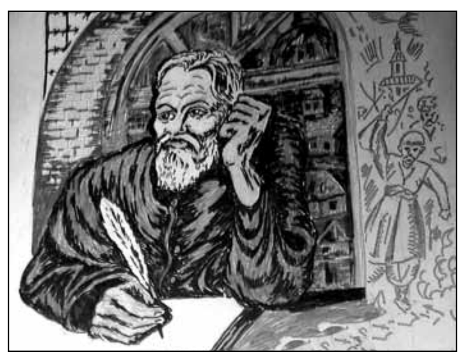
З розповідей слов’ятинських людей стало відомо, що донька Джиджорів Ліда померла „за Польщі”, десь у 1930-их роках, ймовірно, від епідемії (тоді у тамтешніх селах не одне життя забрав черевний тиф), а син Анатолій виїхав до Америки. Якщо комусь пощаслививлось спілкуватися, працювати, приятелювати або хоча б чути щось про Анатолія, сина українського історика Івана Джиджори, просимо дуже – відгукніться. Адреса в Україні: 43024 м. Луцьк-24, проспект Молоді, 8-а/603, Луцьк 43024 Ukraine.

Д-р Володимир Пришляк,
Луцьк

Під час освячення хреста на могилі Івана Джиджори.

Данило Братковський: відродження після страти

Проєкт меморіяльної дошки Данила Братковського.

ЛУЦЬК. – Наприкінці 1702 року у місті сталася публічна страта Данила Братковського, мешканця села Свищів (тепер Млинівського району на Рівненщині), українського поета і громадського діяча, автора резонансної книги „Світ, розглянутий по частинах“, учасника відомого народного повстання під проводом Семена Палія.

Перед стратою полоненого повстанця, котрий непорушно обстоював українські ідеали, жорстоко катували на дибі, і в цей час він мав можливість скористатися правом на життя. Варто було лише покаятися, зректися переконань і прийняти уніятство. Але мученик вибрав страту.

Наступного ранку, як записано у літописі, „посеред ринку луцького, через ката за сім разів мордерсько зістав стятий Данило Богданович – йому відрубали руки, ноги, потім голову і перерубали тулуб“. За складеним перед смертю заповітом поховали мученика у Луцькій братській церкві.

Д. Братковський залишив незагойний слід в історії України. 7 грудня 2010 року у Волинському художньому музеї відбувся Волинський соймик шляхетський, присвячений пам’яті славного попередника. Зібралися на нього краєзнавці, історики, науковці, письменники з Волинської, Рівненської, Львівської, Київської областей.

Завдяки всебічному аналізу життєвого та творчого шляху Д. Братковського, зробленому під час соймику, він постав перед сучасниками як високодуховний християнин, благородний лицар, проникливий поет, непохитний борець за волю України.

На соймику художник Микола Кумановський презентував проєкт меморіяльної дошки Д. Братковського. Поринути у час, коли жив Д. Братковський, допоміг на соймику керівник гурту „Хорея козацька“ Тарас Компаніченко з Києва, котрий виконав українську музику XVII-початку XVIII ст., а також продеклямував поезію з книги „Світ, розглянутий по частинах“.

Євген Цимбалюк

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Візантійському хорові" виповнилося 60 років

УТРЕХТ, Голяндія. – „Візантійський хор" відзначає цього року 60-ліття існування та хорової діяльности. В історії української хорової культури після Другої світової війни цей надзвичайний голяндський хор, заснований д-ром Мирославом Антоновичем у 1951 році при допомозі голяндського священика монсіньйора А. Шміта, тодішнього президента Апостоляту з'єднання Церков, своєю діяльністю у пропаґанді української духовної, клясичної та народної пісні має виняткове значення. У 1992 році після 40-річного керівництва хором д-р М. Антонович передав це керівництво молодому талановитому дириґентові Григорієві Саролеа.

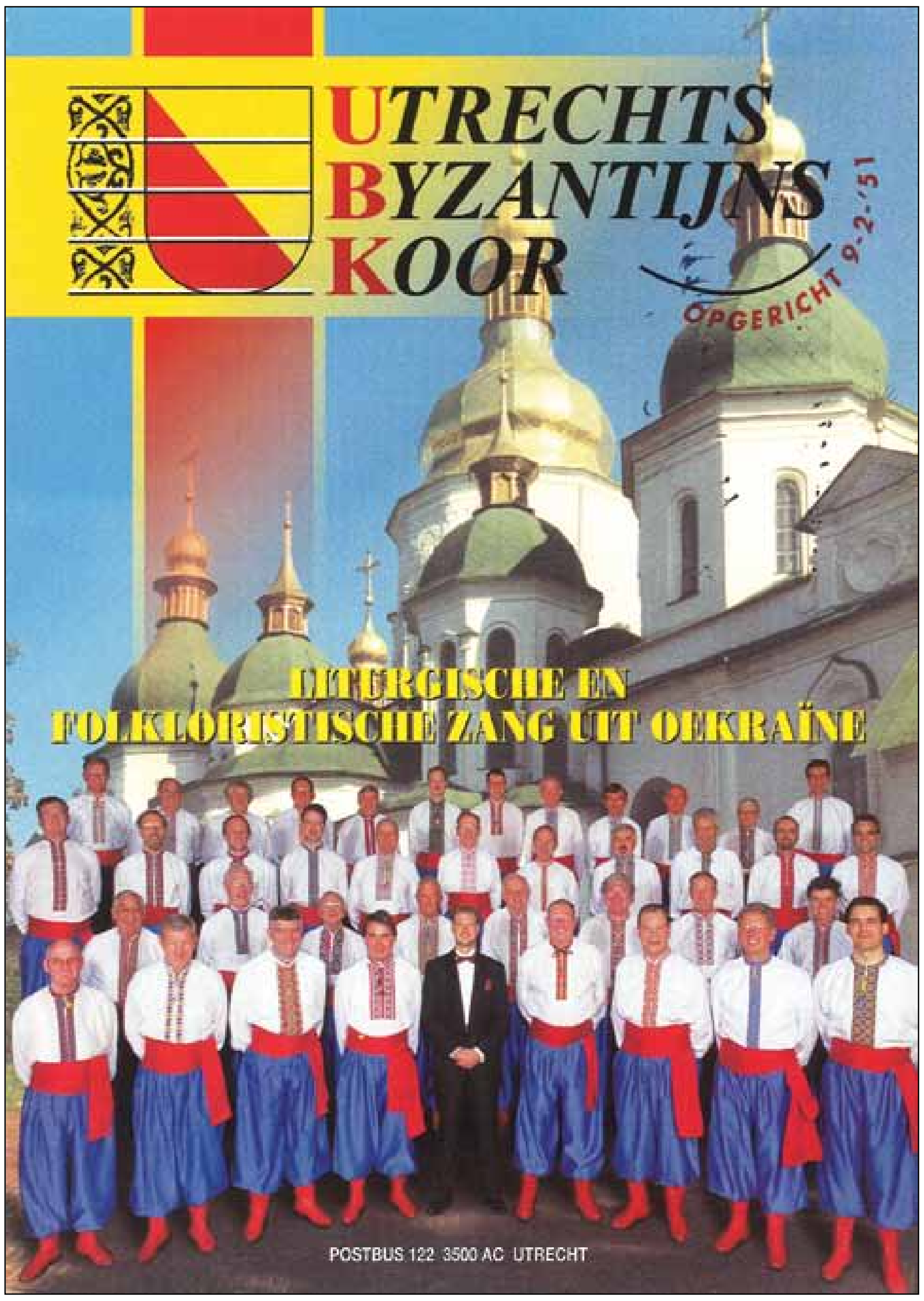
Від свого початку до кінця 1991 року хор мав 2,400 виступів, з них 1970 – у Голяндії та 610 – за кордоном. Ряд з них відбулися у співпраці та при допомозі Українських Церков, Світового Конґресу Вільних Українців, Українського Конґресового Комітету Америки, Українського Народного Союзу, Конґресу Українців Канади, Союзу українців у Великобританії, Союзу українців Голяндії, Допомогового комітету українців у Бельгії, керівництва Українського фонду культури Львівської области.

У 1958 році хор був принятий королевою Голяндії Юліяною у її палаті у Сестдійку. Хор співав до Літургій візантійсько-українського обряду у Базиліці св. Петра і у соборі св. Софії у Римі, у Катедрі Нотр-Дам у Парижі, Вестмінстерській катедрі у Лондоні, катедрах Штрасбурґу і Кельну, соборі св. Юра у Львові, соборі св. Юра у Ню-Йорку, храмах Пресвятої Богородиці у Філядельфії, св. Миколая у Торонто. У Римі в 1959 році хор виступив з концертом у міській раді на Капітолії.

Були концерти у Канаді та США у 1975 році і 1980 роках. У тому ж часі хор виступив у Сенаті Канади в Отаві, де цю подію уможливив св. п. сенатор Павло Юзик. Було турне у Великій Британії 1981 року, виступи з хором „Думка" з Ню-Йорку, „Веснівкою" з Торонто, „Хором Тисячоліття" з Великобританії і народним балетом „Орлик" з Великобританії, виступи у Лондоні і Римі у 1988 році з нагоди 1000-ліття Хрещення Руси-України.

Д-р М. Антонович був старшим працівником на факультеті музикології в Утрехтському університеті, де перед тим здобув докторат з музикології. Він був автором багатьох наукових праць з музики і довів важливе місце України у візантійсько-слов'янській церковній музиці. Дописував на музичні теми до голяндської і німецької музичних енциклопедій. За наукову та хорову діяльність одержав багато нагород, зокрема орден Лицаря Ораніє Насау від королеви Голяндії, орден св. Григорія Великого, срібну медалю Утрехту, орден „За заслуги" від Президента України Леоніда Кучми і багато інших.

Сучасний дириґент хору Григорій Саролеа народився у 1967 році в Гаазі, вихований у традиціях східньо-церковного обряду, який засвоїв змалку у родинному домі. Студіював музику та хорову дириґентуру в Королівській консерваторії в Гаазі та Ротердамі. Після студій спрямував своє зацікавлення передусім

Візитівка „Візантійського хору" з Утрехту, Голяндія.

на церковну музику східнього обряду. Як дириґент хору, мав успішне концертове турне в Канаді у 1995 році, у співпраці з відомим жіночим хором „Веснівка" під керівництвом Квітки Кондрацької, виступав з концертами у Бельгії, Франції, Німеччині, Голяндії, записав п'ять дисків – „Різдво в Україні", „Літургія св. Івана Золотоустого", „Народні пісні України" та ін.

Завдяки хористам-голяндцям, але передусім завдяки М. Антоновичеві, який своїм великим музичним знанням та силою духу зумів зродити у цих людей зацікавлення і любов до української пісні, ця любов триває уже 60 років. Треба підкреслити, що коли репертуар хору під керівництвом М. Антоновича був виключно українським, то у Г. Саролеа він став міжнародним.

Щоб гідно відзначити ювілей „голяндських козаків", як їх не раз називали, 13 лютого у катедрі св. Катерини в Утрехті хор співав до Літургії візантійського обряду, а після цього у готелі „Мітлянд" в Утрехті було прийняття, де у товариській атмосфері колишні і теперішні співаки, родини, гості та прихильники хору пригадали собі спільні пережиття з минулих десятиліть. 5 жовтня у церкві св. Якоба в Утрехті відбудеться ювілейний концерт.

Коли у спільному виступі з хором у Штразбурзі у 1957 році я вперше почув цей надзвичайний хор, то зразу зрозумів, яку важливу ролю може відігравати цей хор в українській музичній культурі, де хоровий спів посідає вельми важливе місце. Це, очевидно, розумів і М. Антонович.

Я на кінець залишив згадку про історичне концертове турне хору в Україну у 1990 році. Хор під керівництвом М. Антоновича та К. Кондрацької дав три концерти у Львові, один – у Дрогобичі та три концерти – у Києві, де на одному з них був присутній Олесь Гончар.

Крім згаданого хору, в Голяндії існує вже 15 років мішаний хор ім. Миколи Лисенка, який був заснований М. Антоновичем та Павлом Гакенесом у 1996 році. Цей хор має 40 співачок і співаків і також складається виключно з голяндців. Хор, яким керує Ірина Горванко, мав ряд успішних виступів в Голяндії, Україні, записав спільно з Львівським хором „Мрія" компакт-диски. Цього року цей хор, щоб гідно відзначити 15-річчя, поїде у жовтні на спільні виступи з хором „Веснівка" з Торонто. Отже, йдеться про два окремі хори. Минулого року вони виступили з іншими голяндськими хорами у спільному концерті.

Володимир Луців,
Лондон

Виставка крижаних скульптур в Черкасах

ЧЕРКАСИ. – 13 лютого на центральній площі міста відкрилася четверта виставка крижаних скульптур „Кришталь", у якій взяли участь 10 мистців. Вони відтворили архітектурні пам'ятки ряду столиць світу, а також вирізьбили постаті з улюблених дитячих мальованих фільмів.

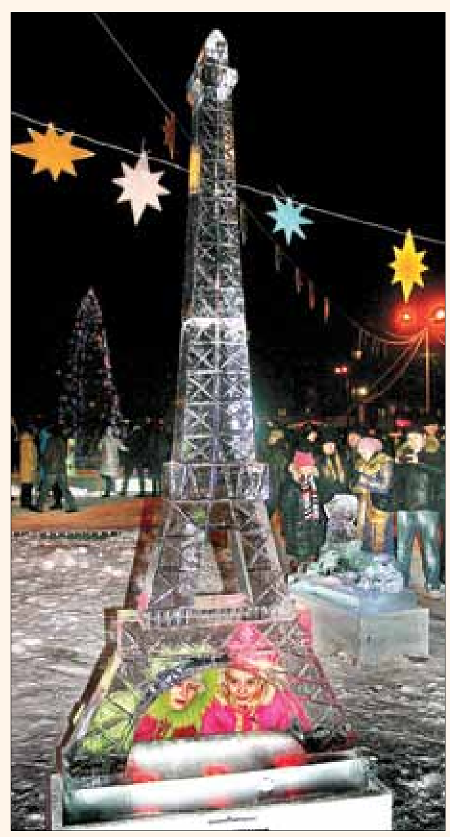
Олександер Костирко

Персонажі популярних мальованих кінофільмів.

Фото: Олександер Костирко

Лондон і Париж – в крижаних скульптурах.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього, дня 28 жовтня 2010 р. відійшла з цього світу наша найдорожча МАМА і СЕСТРА

св. п. ОЛЕНА ШИПРИКЕВИЧ
з дому БОДНАР

В імені моїм і всієї родини складаю щиру подяку о. Ярославові Курпелеві за духовну опіку під час недуги Покійної і за похоронні відправи в церкві Христа Царя у Філядельфії і на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Сердечно дякую паням, що доглядали мою незамінну Маму довгі роки: Олі Якимів, Марії Литвин і Вірі Понятковській. Їхня опіка улегшила і продовжила життя Покійної.

Щиро дякуємо Родині, усім Приятелям та Знайомим, що прийшли помолитися разом з нами за спокій душі св. п. Олени, як також за всі письмені й усні вислови співчуття, що улегшили нам тяжкі хвилини розлуки з Мамою. Сердечно дякую п. Анастазії Саґатій за теплі слова прощання від 43 відділу СУА. Дякуємо сестрицтву при церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку за приготування тризни, а похоронному заведенню Флечер-Насевич за взірцеве переведення похорону. Наша від серця вдячність всім за пожертви в пам’ять нашої найдорожчої Мами.

КВІТИ:
Вікторія і Маріянна Вакуловські, Віктор і Марта Черториські і родина Бучацьких з Австралії.

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ:
Рід і Роксоляна Армстронґ, Теодозія Брикович, Ліда Бук, Оксана Волчук, Олена Головчак, Марія Леськів, Анна Максимович, Марта Озарків, Віра Пак, Василь і Марія Панчаки, Іванна Пенкальська, Софія Слюзар, Христина Чорпіта і Марта Яримович.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню-Йорку:
500 дол. Петро і Ілона Шиприкевич;
по 100 Вікторія і Маріянна Вакуловські, Людмила Васінчук, Калина і Ярослав Козаки, Люба Онуферко, Софія Слюзар і John Bruce Schmitt, Наталія Даниленко, Віра Кліш, Марія Леськів, Оксана Лобачевська, Оксана Мандибур і Орися Новосівська;
40 Ірена Щерба;
25 Ірина Бучковська, Тетіяна Данилів, Ляриса Заіка і Дарія Федак.

НА УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ:
500 дол. Роман і Марта Шиприкевич Волчук;
по 100 Вячеслав і Рут Никіш, Лев і Тамара Стадниченко і Зеня Черник;
75 Український Інвестиційний Клюб;
по 50 Олександер і Іванна Білик, Адріян і Дорота Гаврилів, Юрій Данилів, Ярослав і Надія Заліпські, Володимир і Олена Карпинич, Петро і Марія Кондрат, Марія Леськів, Марія Максимюк, Олександер Михалюк, Борис і Неоніля Павлюк, Олег і Ріта Послушні, Юрій і Патруся Савчак, Юрій і Аврелія Слюсарчук і Марта Яримович;
40 Галина Клюк Дзівак і Петро Клюк;
30 Марта Тарнавська;
25 Оксана Волчук, Ляриса Заіка;
20 Микола й Ірина Бучковські, Роберт і Шіла Джансон.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА – ФОНД ЛІДІЇ БУРАЧИНСЬКОЇ:
200 дол. Люба Онуферко.

Щиро дякуємо.

Дочка – Марта з чоловіком Романом Волчуком
син – Петро.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 12 лютого 2011 р.
на 83 році життя відійшла у вічність наша найдорожча
КУЗИНКА

св. п.
ВІРА САВОЙКА

ПАНАХИДА І ПАРАСТАС відбулися в середу, 16 лютого 2011 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 лютого 2011 р. в церкві св. Юра в Ню-Йорку, а похорон на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

кузини – Ігор Левицький з дружиною Олею і доньками Христиною і Аретою
– Марта Левицька з доньками Анною Левицькою з родиною і Андреєю Кохановською з родиною
– Оксана Савойка-Мизь
– Богдан Гайдучок з дружиною Лідою
– Ніна Гайдучок із синами Юрієм, Леонідом і Левом

Вічна Її пам’ять!

Замість квітів на могилу Покійної просимо складати пожертви
на Українську Католицьку Освітню Фундацію:
Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 West Chicago Avenue, Chicago, IL 60622
Tel.: 773 235-8462

Ділимося сумною вісткою з
пластовою родиною й українською громадою,
що в суботу, 12-го лютого 2011 р., відійшла на Вічну Ватру

пл. сен.
ВІРА САВОЙКА

співзасновниця 2-го куреня старших пластунок
“Перші Стежі” (1947р.).

Похоронні відправи відбулися 17 лютого 2011 р. в церкві св. Юра в Ню-Йорку. Тлінні останки спочивають на українському цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Вічна Їй Пам’ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

24-го березня 2011 р., о год. 9:30 ранку

буде відправлена

св. Літургія в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Складаємо щирі співчуття родині.

Пластове Плем’я “Перші Стежі”.

"Тихо спи, без тривог, тут є Бог, тут є Бог..."

Президія Середовища Української Головної Визвольної Ради
і Організація Українських Націоналістів закордоном
діляться сумною вісткою з членами й українською громадою,
що 7 лютого 2011 р., у Мюнхені – Німеччина, переставився
у Божу вічність на 97 році багатотрудивого життя

св. п.

д-р доц. ОЛЕКСА ВІНТОНЯК

Народився 20 січня 1915 р. у Струпкові, що на Івано-Франківщині.

Довголітній член ОУН і Середовища УГВР. В'язень гітлерівських концентраційних таборів. Член УВАН, НТШ, Українського Історичного Т-ва і багатьох інших релігійних і громадських установ й організацій.

Автор окремих розвідок та статтей на історичні теми. Голова видавництва у Мюнхені "Дніпрова хвиля" і громадсько-політичний діяч. Похорон відбувся 16 лютого 2011 р., а тлінні останки похоронено на цвинтарі Вальдфрідгофі у Мюнхені.

Дружині Галині складаємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Релігійне Товариство українців-католиків
«Свята Софія» в США ділиться сумною
вісткою про те, що 7 лютого 2011 р. Б.
відійшов у вічність на 87-му році життя
в Торонто, Канада

бл. п.

о. Митрат Петро Стецюк

**Покійний був довголітнім співробітником
бл. п. Патріярха Йосифа, аж до моменту смерті
Блаженнійшого 1984 року.**

Замість квітів на могилу просимо надсилати датки
на ремонт Собору Святої Софії в Римі на адресу:
St. Sophia Religious Association
7911 Whitewood Rd., Elkins Park, PA 19027.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями
і знайомими, що 1 лютого 2011 р. відійшла у вічність
на 84-му році життя наша найдорожча
мама і бабця

св. п.

ГЕРТА ГІРНЯК

з дому ПАУЧ

довголітня піяністка оркестри Богдана Гірняка
і орґаністка церков в Америці.

Тлінні останки спочинуть біля мужа – Богдана Гірняка на цвинтарі в Ґлен Спей, Н. Й.

Залишені в глибокому смутку:

син	– ЮРІЙ з родиною
доньки	– УЛЯНА СЕМЕНЮК з родиною
	– ТЕТЯНА ЦИМБАЛ з родиною
сестра	– РЕНАТА ГАДУНЯК з родиною
шваґри	– ЛЮБА ГІРНЯК-ЧОЛГАН з родиною
	– ОЛЕКСАНДЕР ГІРНЯК з родиною
	ближча і дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою з родиною,
приятелями і друзями про те, що 14 лютого 2011 р.
в Джерзі Сіті, Н. Дж., несподівано помер

св. п. Юрій Євген (Цюха)

Ф Е Р Е Н Ц Е В И Ч

підстаршина 1-ої Дивізії УНА, пл. сен. керівництва
нар. 1926 року у Львові.

Упродовж десятків років – провідний ветеранський, пластовий і суспільно-громадський діяч, був добровольцем 1-ої Дивізії УНА, брав участь у битві під Бродами 1944 року, в боях у Словаччині та в Австрії, перебував у військовому полоні в Ріміні, Італія.

Згодом в США – голова Братства охорони могил „Броди-Лев", референт допомоги колишнім воякам-дивізійникам і членам їх родин в Україні. Організатор і виконувач перепоховання праху св. п. Президента ЗУНР д-ра Євгена Петрушевича, міністра оборони ЗУНР, полк. УГА Дмитра Вітовського і його ад'ютанта, чотаря УГА Юліяна Чучмана з Берліну на Личаківський цвинтар у Львові та перепоховання там же з Куфштайну, Австрія, останків генерала-хорунжого Армії УНР Романа Дашкевича, а з Відня – перепоховання засновника молодіжної організації Пласт, д-ра Олександра Тисовського-Дрота.

Відповідальний за встановлення на львівському Личаківському цвинтарі пам'ятника воїнам 1-ої Дивізії УНА і Юнакам протиповітряної оборони. Співзасновник цвинтаря колишнім воякам 1-ої Дивізії УНА в с. Червоне біля Яворова і відповідальний за його постійне утримування. Причетний також до встановлення пам'ятників поляглим воїнам у м. Бережани, в селах Ясенів, Олеськів, на станції Крути та біля м. Базару. Довголітній член управи Братства колишніх вояків 1-ої Дивізії УНА в Америці.

Член куреня „Передових" у Львові, співзасновник пластового куреня „Ватага Бурлак" у Мюнхені, колишній голова Конференції українських пластових організацій (КУПО), Головної пластової булави (ГПБ) і Пластової крайової старшини (КПС) в Америці. Організатор ювілейних пластових зустрічей (ЮПЗ), комендант пластових таборів, адміністратор лещетарських таборів „Ватаги Бурлак", колишній голова кредитної спілки „Самопоміч" в Джерзі-Сіті та ін.

ПАНАХИДА – в п'ятницю, 18 лютого, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 East 7th Street, New York, NY.

ПОХОРОН – в суботу, 19 лютого, о год. 9:30 ранку з Української католицької церкви св. Юра, 30 East 7th Street, New York, NY і згодом на Holy Cross Catholic Cemetery, 340 Ridge Road, North Arlington, NJ 07031.

У глибокому смутку:

Дружина	– Христина, з родини Волицьких
Донька	– Ярина з чоловіком Адріяном Ланспері і сином Доріяном
Син	– Тарас з дружиною Ксенею (з Пясецьких) та дітьми Любцею і Левчиком
Сестра	– Ольга Чмола з дітьми Богданом й Оленою Мей та їх родинами
Брат	– Роман з синами Марком та Ігорем і їх родинами
Племінниці	– Оксана Драґан-Кравців з родиною
	– Тереса Віліямс, Інґрід Кучер з родинами
Племінники	– Андрій Ґорчинський з родиною
	– ЮЮ Ґорчинський з родиною
Родини	– Волицьких, Винницьких, Бачинських, Пясецьких, Тицьких, Григорієвих та ближча і дальша родина в Україні, Америці, Канаді, Польщі і Росії.

Замість квітів датки можна складати на:

Український Католицький Університет (Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 West Chicago Ave, Chicago, IL 60622);
Броди Лев (Brody Lew Inc., PO Box 261, Cooper Station, New York, NY 10276)
Пласт в Україні (Plast Conference Inc., 941 N. Western Ave., Chicago, IL 60622)
Бурлацький Лещетарський Таборовий Фонд в ім. Ю. Ференцевича
(Plast Ski Camp Fund, 954 Hillside Rd., Southampton, PA 18966).

Люди плянують
-а життя не звертає на це увагу!

Ніхто не знає, що майбутнє принесе.

Одної хвилини все іде за пляном, а наступної хвилини ваше життя може цілком змінитись.

Тому ви купуєте страхування на вашу хату і авто – щоб бути забезпеченим в разі нещасного випадку.

Чи ваше життя для вас менш вартісне?

УНСоюз, із своїми високоякісними програмами життєвого страхування, вже майже 120 років охороняє майбутність своїх членів. На додаток, УНСоюз постійно отримує "прихильне" оцінювання в порівнянні з 25 найбільшими компаніями життєвого страхування.

Зверніться до секретаря вашого відділу або Головної канцелярії УНСоюзу, щоб довідатись, як легко можна забезпечити вашу родину у випадку, коли життя не піде за пляном.

UNA, Inc., 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

Шукаєте адвоката?
Натисніть UABA.ORG
Асоціяція Українських Правників Америки

• ДО ВИНАЙМУ •

2-спальневий апартамент в 4-родинному будинку на тихій вулиці біля South Orange, NJ. Опалення і вода включені в оплату. Ціна за домовленістю.
Тел.: (973) 735-7331

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

Українська книгарня
в Едмонтоні, Канада
проголошує 50% знижку
на українські книжки
від 1 до 28 лютого 2011
Шевченко, Франко, Українка, словники
www.ukrainianbookstore.com
Тел.: 1 (866) 422-4255

• ПРАЦЯ •

Стале заняття для самітньої безродинної жінки в середньому віці зі знанням англійської мови і правом їзди автом при самітнім безродиннім емериті в соняшній Арізоні.
Тел.(480) 837-4639

• РІЗНЕ •

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, лазнички, пивниці, направляє дахи, виконує цементні роботи, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі замовлення - **Василь Чолак.**
Тел.: 718 392-0138; 347 515-5437 cell.

РЕКЛЯМА – КЛЮЧ ДО УСПІШНОГО БІЗНЕСУ!

Їхнє життя змінилося cardинально!!!

Для Мами - VISA® Debit Card

Для Тата - VISA® Business Credit Card

Для донечки - VISA® Student Card
Вже готові до коледжу!

А ВАШЕ ЖИТТЯ?!

КРЕДИТНІ КАРТКИ VISA® ВІД UKRAINIAN NATIONAL FEDERAL CREDIT UNION ...ДЛЯ ВСІХ ПОТРЕБ!

*Години праці Української Національної ФКС: вівторок, середа, четвер з 9:00-4:00 по обіді, п'ятниця 9:00-7:00 по обіді, субота з 9:00-2:00 по обіді. В неділю та понеділок зачинено.
УВАГА! Від 6 березня 2011 року Відділення в С.Баунд Бруці, Н.Дж. працює ЩОНЕДІЛІ, з 12:00-3:00 по обіді.
За додатковою інформацією звертайтеся до відділень Української Національної ФКС в Нью-Йорку: (212) 533-2980, в Брукліні (718) 376-5057 або (866) 857-2464, в С.Баунд Бруці, Н.Дж. (732) 469-9085, в Картереті, Н.Дж. (732) 802-0480. www.UkrNatFCU.org

(866)859-5848
NCUA VISA